No 2676 Zaterdag 15 Juni 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S. Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Speciale Rechtsbehoeften.

We hebben de vorige week de aandacht gevestigd op een artikel van den Hr. Menkman in „Overzeesche Gewesten", wekelijks bijblad van de Avondpost Zondag 5 Mei 1935.

De geest van genoemd artikel gaven we weer in het volgend citaat:

„Gegeven echter den overwegend Indischen invloed in ons Departement van Koloniën en de hoe langer sterker wordende neiging om in bestuursfuncties en ambtelijke betrekkingen in de West, personen met Indische ervaring te benoemen, mag het gevaar niet voorbijgezien worden, dat het bijzondere karakter van Suriname en Curaçao uit het oog verloren zal worden en aldaar de „Indische geest", in bestuur, wetgeving en rechtsbedeling, de beginselen verdringen zal, welke vroeger gegolden hebben en in de regeringsreglementen van 1865 tot uiting komen."

Dit gevaar, waarop de Hr. Menkman wijst is voor het ogenblik althans nog niet zo groot voor Curaçao als voor Suriname, waar de bevolking, tengevolge der immigratie- en kolonisatie-politiek, voor een aanzienlijk deel uit Aziaten gaat bestaan, zodat de Indische specialist zich met betrekking tot dit gewest hoe langer hoe meer op eigen terrein kan gaan voelen.

Maar, waar thans ook naar Curaçao een grotere immigratie is van Aziatische volkeren, kan ook hier het door den Hr. Menkman genoemde gevaar gaan dreigen.

Het heeft zich zelfs hier al voorgedaan.

Onze lezers zullen misschien gehoord hebben van een strafproces, dat een Aziaat volgens Oosterse wijze, zijn dochter verkocht had aan een stamgenoot.

De man was hierdoor in conflict gekomen met het hier op Curaçao vigerend Westerse strafrecht.

Maar in dit proces werden er moeilijkheden gemaakt door een Oud-Indischen ambtenaar, die een vergelijking trok met de Indische toestanden, waar zulk een persoon door de Adat zou beschermd worden.

Maar zegt de Hr. Menkman, o.i. zeer terecht:

Wanneer het Suriname en Curaçao betreft, mag niet Aziatisch Nederland, doch moet Europees Nederland, het moederland, als voorbeeld gelden; dit beginsel heeft tot dusverre steeds gedomineerd en het is in de regeringsreglementen van 1865 duidelijk tot uiting gekomen. Niet alleen dat in Suriname en Curaçao het recht op Nederlandse leest geschoeid is, het wordt ook, evenals in het moederland, uniform toebedeeld aan alle bevolkingsgroepen.

Het voorschrift, dat de wetgeving, wat de belangrijkste onderwerpen betreft, „zoveel mogelijk" aan de Nederlandse gelijk zal zijn (art. 117 Surinaams art. 138 Curaçaos regeringsreglement), alsmede de bepaling dat van alle geschillen van burgerlijke aard uitsluitend de rechterlijke macht kennis zal nemen (art. 118 Sur., art. 140 Cur. R.R.), zijn onveranderd overgenomen in het wetsontwerp tot wijziging der Westindische regeringsreglementen, dat eind verleden jaar bij de Tweede Kamer aanhangig gemaakt is.

Wel zegt de Hr. Menkman vinden we in de toelichting de mededeling dat, wat Suriname betreft, nadere artikelen 117 en 118, niet lang meer uit zal kunnen blijven, omdat de mogelijkheid uitgebreid behoort te worden, rekening te houden met de bijzondere rechtsbehoeften van Brits Indiërs en Javanen, van het Aziatische element derhalve, dat thans een zo groot deel der bevolking uitmaakt.

Dat zo zonder meer het eenheidsbeginsel van 1865 zou worden prijsgegeven, lijkt bedenkelijk.

Van bijzondere rechtsbehoeften der bosnegers en der Indianen in Suriname (tezamen ruim 12% der totale bevolking) werd niet gerept.

Waarom komt de Surinaamse bevolking eerder dan de Nederlands-Indische in aanmerking één rechtsgemeenschap te vormen, ook al is zij van verschillende pese?
landaarden, Europese en niet Euro-

Suriname is (evengoed als Curaçao) een volkplanting, wat bij de Engelsen in de tijd van koningin Elisabeth een „plantation" heette; en dat is Nederlands-Indië bepaald niet. De gehele bevolking van onze West — met uitzondering van het handjevol Indianen in de Surinaamse binnenlanden — dankt haar aanwezigheid aan het Europese (hoofdzakelijk Nederlandse) koloniale initiatief. In N.-I. hebben wij ons neergezet in een door oosterlingen bevolkt land, in Surime en Curaçao bevinden Aziaten en Afrikanen zich in ons land.

Nederlands- Indië is een deel van het oude Azië, met eigen oeroud bezit. Suriname en Curaçao behoren tot Amerika, de nieuwe wereld, waarheen de Europeaan zijn beschaving heeft overgebracht en waar de Aziatische cultuur evenmin recht van bestaan heeft als de Afrikaanse.

Het gehele, iets vóór 1500 aangevangen, Amerikaanse kolonisatie-proces was een Europese onderneming, hoeveel niet-Europeanen dan ook — op initiatief en onder leiding der blanken — aan dit proces deelgenomen hebben. Gedurende meer dan drie eeuwen heeft vrijwel allerwege in de nieuwe wereld wèl een scheidingslijn bestaan tussen vrijen en onvrijen, maar nooit is ergens afzonderlijk recht geschapen voor die bevolkingsgroepen, welke door immigratie — gedwongene of vrijwillige — uit niet Europese landen ontstaan waren, alleen met het oog op die niet-Europese herkomst.

In de tegenwoordige Amerikaanse Republieken is de wetgeving van uitsluitend Europese oorsprong en geldt gelijke rechtsbedeling voor alle inwoners; ook de negerrepubliek Haïti maakt op deze regel geen uitzondering.

Weliswaar wordt in het Oosten door het vreemde oppergezag rekening gehouden met de eigen rechtsbehoeften der ruim 400 miljoen inheemsen, die daar nog onder niet- Aziatische souvereniteit leven, maar daar staan de onafhankelijke Oosterse volken, tot een gezamenlijke sterkte van 550 á 600 millioen zielen tegenover, die voor hun ontwikkeling tot moderne naties zich Europese instituten tot voorbeeld kiezen. Ligt het op de weg van Nederland om in tropisch Amerika, waar het koloniale regiem nog slechts voor een onbetekenende minderheid der bevolking geldt, in te gaan tegen de in de gehele nieuwe wereld heersende gedachte, door andere instellingen te introduceren, dan die van het Europese stamland?

We zijn het met de Hr. Menkman eens en antwoorden neen.

De glimlach van de vrees.

Een „verpletterend" antwoord van de Osservatore.

Naar aanleiding van het nieuwste boek van Rosenberg schrijft de „Osservatore Romano" het volgende:

Rosenberg heeft een zijner nieuwste boeken gewijd aan de duisterlingen van onze tijd", aan hen, die niet willen terugkeren om zich aan zijne hand te laten leiden naar de duisternissen van het heidendom. Hierbij maakt hij het zich wel erg gemakkelijk. De tegenstanders van zijn theoriën over het „wetenschappelijk onderzoek en het wezen der nationale gedachte" welke zo radicaal in strijd zijn met de Christelijke aard der eeuwenoude Duitse cultuur, worden als anti-Duitsers en anti-nazi's gelast te zwijgen.

De Völkische Beobachter raakt in verrukking over deze dappere eigengerechtighed, over dit standvastig geloof in het vrije woord. „Het antwoord, dat Rosenberg thans zijn tegenstanders heeft gegeven, is," aldus het Nazi-blad, „eenvoudig verpletterend." Inderdaad, verpletterend, maar niet voor de tegenstanders.

„Het Duitse Rijk", aldus Alfred Rosenberg, hee,ft de katholieken de vrije uitoefening van hun ritus gegarandeerd, maar de houding hunner verantwoordelijke leiders bewijst, dat zij hiermede niet tevreden zijn, zij matigen zich het recht aan de Staat hunne zedeleer voor te schrijven, zij streven naar de dictatuur der gedachten, der wetenschappen der gevoelens... Daarom zal de werkingsfeer der katholieken worden afgebakend; er moet een einde komen aan hun voortdurende anti-Duitse provocaties, de godsdienstvrede mag niet langer verstoord worden door de blaadjes en redevoeringen der Katholieke Leiders."

Dit „verpletterend" antwoord vergeet, dat de Duitse wet, die de volksvrijheden garandeert en beschermt, niet spreekt van „ritus" maar van „godsdienst", en Godsdienst is geen ritus alleen of gebed, maar geloof, apostolaat, moraal, actie, leven, kultuur!

Bij het Concordaat heeft het Duitse Rijk plechtig beloofd niet alleen de eredienst te zullen beschermen, maar ook haar apostolaat, hare scholen, alsmede de heilzame arbeid der katholieke actie. Wanneer de Katholieke godsdienst slechts een ritus was in de wouden van Odin, zoals bijvoorbeeld de Paasvuren, dan was heden ten dage het licht der beschaving in Duitsland nog niet ontstoken en zou Rosenberg zich niet zo inspannen om dit te doven.

Er is nog meer. Het „verpletterend" antwoord vergeet ook de rechtsgrond waarop de „tegenstanders" steunen als zij zich het recht „aanmatigen" om de christelijke zedeleer volgens Christus bevel te verkondigen aan allen zonder uitzondering. Men kan, zo men dat wil, het Goddelijk gebod wel weerstaan, maar men kan hem, die dit nakomt, niet beschuldigen van aanmatiging, willekeur of onbeschaamdheid.

Het „verpletterend antwoord" vergeet tenslotte ook nog, dat degene, die hier spreekt van provocaties, de aanvoerder is van een overmacht, die een felle leugencampagne voert tegen de godsdienst van een minderheid, die niet provoceert, maar wordt geprovoceerd, die haar priesters op allerlei wijzen vervolgt, alle haar Hierarchie bespot; die den God hunner vaderen als een niet-Ariër voor het Schervengericht daagt; die zijn liefdewet veracht, juist omdat deze de haat, het „sieraad van den Rasgod" veroordeelt. Waarbij het vriendelijk antwoord ook nog vergeet, dat de „blaadjes" en „redevoeringen" der Katholieke leiders, met name hun herderlijke brieven, die de godsdienstvrede heten te verstoren", de enige en laatste afweer betekenen van het gevaar dat het Chistendom zou worden veroordeeld tot de dood of de ballingschap.

De „Völkische Beobachter" verzekert ons, dat Alfred Rosenberg voor „de mid-

Met de K XVIII op reis

verteld door Luit. Leeuwenburg in de Kath. Illustratie.

De afstand van Buenos Aires naar Mar del Plata bedraagt slechts 270 mijl, zodat wij na 24 uur in een flinke tempo om de Zuid gestoomd te hebben, deze badplaats voor ons hebben liggen. Wij zijn enige uren vroeger dan we verwacht hadden en de Argentijnse verbindingsofficier, die met ons meegevaren is, zit in zak en as of men nu alles wel voor de ontvangst gereed heeft. Mar del Plata is namelijk de Argentijnse onderzeeboothaven en het is de bedoeling dat Hr. Ms. K XVIII gedurende haar verblijf daar bij de onderzeedienst te gast zal gaan. Als wij echter de kust invaren om de haven aan te lopen, zien wij twee Argentijnse onderzeeboten de haven verlaten om ons te verwelkomen. Niettegenstaande het Zondag is en begin van Carnaval, heeft men iedereen opgetrommeld om ons waardig te kunnen ontvangen. Begeleid door de beide boten varen wij de haven binnen, waar zich op de pieren veel mensen verzameld hebben, die door handgeklap bijdragen tot de ontvangst, en maken vast tussen het moederschip en de beide onderzeeboten. Hoewel de Argentijnse onderzeedienst nog zeer jong is en slechts drie onderzeeboten telt, gaf hij door 't voorkomen van de boten en het moederschip, de deskundigheid van het personeel, enz. blijk van een degelijke opzet, die zeer gunstig bij die der Brazilianen afstak. Met enige offieren werd een vaartocht ondernomen, waarbij bleek, dat zij ook de kwaliteiten van Hr. Ms. K XVIII ten volle konden waarderen; allen waren zonder uitzondering enthousiast en sommigen spraken de wens uit om enige tijd bij de Nederlandse onderzeedienst gedetacheerd te worden. Dit zou eventeel een goede gelegenheid bieden om de door Hr. Ms. K XVIII van Argentijnse zijde ondervonden vele attenties en grote gastvrijheid te vergelden. Slechts 4 dagen blijven we hier; we moeten verder; het Zuid-Amerikaanse continent de rug toekeren en beginnen aan de grote oversteek naar Afrika.

Het begin is niet al te bemoedigend, als daar op de dag van vertrek plotseling een zeer krachtige wind uit het Zuid-Oosten begint op te steken. Onze Argentijnse vrienden verzekeren ons echter, dat het maar een plaatselijke wind is, waar we, eenmaal op de Oceaan, weinig last van zullen hebben en inderdaad is na een dag slingeren op de dwars inkomende zee de rust weergekeerd. Met de regelmatigheid van een uurwerk duiken we nu tweemaal per dag naar 30 meter en dit wordt zó eentonig, dat het een prettige afwisseling is als wij, één keer bovenkomende, ons omringd vinden door grote school orca's, een walvisachtig soort vis van ongeveer 4 tot 5 meter lang. Blijkbaar onderhouden deze dieren onderwaterseinverbindingen, want zover as we zien kunnen, vertonen zich de stompe koppen van steeds meer aansnellende orca's. Zij zijn in het geheel niet schuw en komen tot op 3 meter afstand van het schip, zodat we alle gelegenheid hebben om de prachtig gestroomlijnde „torpedo's" te bewonderen; vooruit bij de voorroeren ligt er zelfs één zich behaaglijk tegen de scheepshuid te schurken, en het aanzetten van de dieselmachine vermag haar niet eens af te schrikken.

Er blijkt op dit traject, wat het weer betreft, geen zegen te rusten; reeds geruime tijd hadden wij van schepen, die meer Zuidelijk waren, minder gunstige weerberichten ontvangen en inderdaad kregen we enige dagen voor Tristan da Cunha de volle laag. Gelukkig kwam de zee achter in, maar ze liepen toch zo hoog, dat de brekers nu en dan royaal over de brug heen liepen. Het torenluik werd tenslotte ook maar gesloten en alleen de koker voor de lucht van de dieselmachine opengelaten. Door de koers, die we gedwongen waren te sturen, werden wij ten Noorden van Tristan da Cunha gedreven en begon het er reeds naar uit te zien, dat we Tristan links zouden moeten laten liggen. Het weer sloeg echter onverwacht zeer snel om, toen wij ongeveer 100 mijl ten Noorden van Tristan waren en we konden zonder bezwaar koers op het eiland bepalen, dat we dan ook de volgende morgen in het zicht kregen.

De eilandengroep Tristan da Cunha bestaat uit drie eilanden, Tristan da Cunha, Inaccessable Island en Nightingale Island, waarvan Tristan da Cunha het grootste en het enig bewoonde eiland is. In de 15de eeuw ontdekt, werden deze eilanden genoemd naar den ontdekker, den Portugesen admiraal Tristan da Cunha. Lange tijd werd aan deze eilanden geen aandacht geschonken, totdat de toenmalige Gouverneur van de Kaapkolonie, Jan van Riebeeck, in de 17de eeuw op last van de Oost-Indische Compagnie er 'n expeditie van drie schepen heenstuurde teneinde te onderzoeken of deze eilanden wellicht te gebruiken zouden zijn als verversingsstation op de route-Indië. Alle eilanden werden bezocht en hoewel men op Tristan da Cunha goed drinkwater aantrof, oordeelde men het toch volkomen onbruikbaar als verversingsstation, zodat de Heren Hoogmogenden ervan afzagen om 't in bezit te nemen. Later is het eiland herhaaldelijk bezocht en geëxploreerd door Engelse, Franse en Amerikaanse zeevaarders. Walvisvaarders kwamen hier meermalen om hun voorraad drinkwater aan te vullen en een tijd lang schijnt ook de zeehondenvangst rond het eiland de moeite waard geweest te zijn. In deze tijd is het eiland enkele malen tijdelijk bewoond geweest — er is zelfs een Amerikaan geweest, die het tot een onafhankelijke staat heeft verklaard, — maar na korte tijd werd het toch weer ontruimd. Pas in de tijd, dat Napoleon op St. Helena gevangen zat, toonde Engeland belangstelling voor het eiland. Hoewel deze eilanden ongeveer 2000 mijl van elkaar verwijderd liggen, zou het toch mogelijk kunnen zijn dat Tristan da Cunha gekozen werd als basis voor een expeditie om Napoleon uit zijn ballingschap te verlossen. Bovendien diende het eiland dikwijls als steunpunt voor de Amerikaanse kaperschepen, die de Engelse scheepvaart veel schade toebrachten. Zo werd dan in 1810 vanuit de Kaap een bezetting op het eiland gelegd en in 1816 werd het eiland officieel tot Engels bezit verklaard. Toen enige jaren later de bezetting werd opgeheven, verzochten enkele mensen te mogen achterblijven; zij zijn de stamvaders geworden van de tegenwoordige bewoners. Ook zijn er in de loop der jaren vrouwen van St. Helena en de Kaap naar het eiland gekomen en verscheidene schipbreukelingen zijn op het eiland achtergebleven, tot wie dan ook de bekende Pieter Groen behoorde. Deze Groen was een Hollander, afkomstig uit Katwijk, die in 1832 op de kust van Tristan schipbreuk leed en wie het leven op het eiland zó goed beviel, dat hij er zich blijvend vestigde. Naar de verhalen van de mensen, die hem gekend hebben, moet Groen iemand van grote geestkracht en vitaliteit geweest zijn, die grote invloed op zijn mede-eilandbewoners uitoefende, waardoor hij reeds op jeugdige leeftijd tot hoofdman van het eiland werd verkozen. Hoewel het eentonige van het leven op het eiland een verlammende invloed op de energie schijnt uit te oefenen, heeft het blijkbaar op Groen geen vat gekregen, want toen hij in 1902 overleed, was hij in zijn 94ste levensjaar. Zijn enige afstammeling in rechte lijn is zijn kleindochter, Frances, die nu gehuwd is met den tegenwoordigen hoofdman van het eiland, Repetto.

Het eiland Tristan da Cunha heeft de vorm van een vrijwel regelmatige zeshoek en is eigenlijk de top van een vulkaankegel, die ongeveer 2300 meter boven de zeeoppervlakte uitsteekt. De top is bijna altijd in nevels gehuld en is vele maanden van het jaar met sneeuw bedekt, terwijl zich in de krater een meer bevindt, dat nooit bevriest. De rotsen rijzen soms tot een hoogte van 500 meter vrijwel loodrecht uit zee op, behalve in het N.W., waar zich op een hoogte van 30 meter boven de zeespiegel een vlakte van ongeveer 5 km. lengte uitstrekt. Op deze vlakte ligt de „settlement", die de naam van Edinburgh draagt en waarvoor Hr. Ms. K XVIII ten anker moet komen om de mail af te geven. Wij bleven op veilige afstand, want de zeekaarten van dit eiland zijn van eerbiedwaardige ouderdom en zeker niet betrouwbaar. De Tristanezen hebben door het hijsen van de Engelse vlag op een van de meest in het oog vallende woningen het sein gegeven, dat zij ons gezien hebben. De zeegang is nog van die aard, dat het onmogelijk is om voor anker te gaan en gezien de brekers op de kust, moet het levensgevaarlijk zijn om een boot uit te brengen. Wij gaan dus eerst een toertje om het eiland maken om te kijken of het ook mogelijk is aan de andere kant een landingsplaats te vinden. Overal naakte, steile rotsen met diepe uitschuringen door het regenwater en hier en daar een vlak plekje bij het wateroppervlak. Op een van deze vlakke plekken zien wij koeien grazen; later horen wij dat dit de verwilderde nakomelingen zijn van koeien, die daar in ongeveer 1860 naar toe gebracht zijn en welke nu dienen als slachtvee, ingeval van voedselschaarste op 't eiland. Over land zijn deze plaatsen niet te bereiken, zodat men zich per boot daarheen moet begeven en omdat deze dieren iedereen aanvallen, die hun nabij komt, moet van uit zee een der beesten worden neergeschoten, waarna geduldig afgewacht dient te worden tot de rest van de troep zo goed is zich een eind te verwijderen om de buit binnen te kunnen laten halen. Wij varen weer terug naar de nederzetting en daar besloten is te wachten tot de volgende dag, omdat dan toch ook de „Empress of Australië", een Engelse toeristenboot aankomt, die een brief van onze consul in Kaapstad meebrengt, zullen we juist „eronder schuiven" voor een waarneming van den professor, als daar plotseling een sloep ontdekt wordt. En waarachtig zijn de Tristanezen erin geslaagd een boot uit te brengen om hun mail af te halen. Zij zijn spoedig langszij en dan zien we daar voorin een dominee in ambtsgewaad, die kennelijk de leiding heeft. Het wordt ons spoedig duidelijk, dat deze mensen erg verlangend zijn naar hun mail, als we horen dat het laatste schip hier in Mei van het vorige jaar was. Het is inmiddels al avond geworden en daar het niet mogelijk is ten anker te gaan, blijven we op en neer houden, terwijl de boot naar het eiland gaat om de volgende morgen terug te keren en wat van onze blikkenvoeding over te nemen. De volgende morgen, bij dag worden, is de zee zover „afgeslecht", dat we ten anker kunnen gaan en spoedig daarna komt ook de Engelse boot ten anker, zodat de eilandbewoners de ongekende sensatie genieten, dat zij 2 schepen tegelijk op rede hebben. Het treft nu juist ongelukkig voor de Tristanezen, dat er 50 mannen naar het 36 mijl afgelegen Nightingale Island zijn om eieren te zoeken en robben te vangen voor de noodzakelijke wintervoorraad. De $12\frac{1}{2}$ ton goederen, welke de Empress of Australië voor hen meebrengt, vergen n.l. veel arbeid en dus vele handen. De sloepen komen tot voor de landingplaats, waar ze in de brede wiergordel, die het hele eiland omgeeft, ten anker gaan. Daar worden de goederen overgeladen in de lichte zeildoekse boten van de eilanders, welke dan met veel behendigheid op het strand gezet moet worden en jong en oud, vrouw en kind werken mede om de goederen voor de avond in het dorp te hebben. Dewijl wij hier tenslotte niets meer te doen hebben, volstaan wij met onze mail af te geven aan de Empress of Australië, lichten 't anker en vergasten de toeristen van de mailboot op een demonstratie duiken. Dan vangt de tredmolen weer aan, die ons in 10 dagen Kaapstad moet brengen en op dit traject worden wij beloond voor het slechte weer van het eerste deel en hebben we vrijwel de gehele tijd, wat men noemt, een „oliezeetje".

deleeuwse index van de katholieke kerk slechts een spottende glimlach over heeft."

Waarom, zo vragen wij, is het machtige Nazi-blad, dan met hem van oordeel, dat de werkingssfeer der katholieke minderheid zal moeten worden afgebakend. Wie men kan uitlachen, behoeft men niet te knevelen; wie men zo weinig vreest, dat men hem kan bespotten, behoeft men niet in boeien te smeden.

(Intussen wordt gemeld dat het nieuwe boek van Rosenberg in Duitsland verder verboden is. Alle exemplaren zijn in beslag genomen. Red. Amigoe.)

Het bioscoopgevaar.

Onder de titel „een noodkreet" spreekt het Gereformeerd Jongelingsblad in het nummer van 8 Maart l.l. over het bioscoopgevaar voor de jeugd, wat ook voor Curaçao toepasselijk is.

Het herinnert aan een vergadering enige jaren geleden van vertegenwoordigers van alle richtingen van jeugdorganisaties in Nederland, op welke vergadering met algemene instemming werd verklaard, dat de invloed van de hedendaagse bioscoop funest moet worden genoemd en dat de keuring op toelaatbaarheid voor jeugdige personen veel te slap is.

En dan voegt het blad daaraan nog het volgende toe: Het aantal leden van de Centrale Commissie voor filmkeuring, dat de bijzondere psychologische gesteldheid van de jeugd kent, lijkt ons niet groot en waarschijnlijk is dat een der redenen, waarom er veel te veel wordt toegelaten.

Het verdient alle aanbeveling, dat er een speciale deskundige keuringscommissie komt, die voor bepaalde films zal hebben na te gaan, of de vertoning voor de jeugd al of niet toelaatbaar mag worden geacht.

Daartoe zou het nodig zijn, dat een aantal speciaal daarvoor aangewezen leden van de Centrale Commissie voor filmkeuring de film critisch beschouwen in verband met de jeugd.

In elke keuringscommissie zou één dezer speciale leden zitting moeten hebben, aan wien het recht zou moeten worden toegekend, om alle goedgekeurde films, die zij voor de jeugd verkeerd acht naar die speciale keuringscommissie te verwijzen. In dat geval hebben we meer zekerheid, dat de keuring ten minste geschieden zal door personen, die de bijzondere gevaren voor de jeugd kennen en daarmee rekening houden.

Reeds thans wensen wij er op te wijzen, dat we zelfs dàn, wanneer deze commissie er kwam, onze Gereformeerde jongelui toch nog zouden aanraden, om zich van alle bioscoopbezoek te onthouden, maar wij hebben ook verantwoordelijkheid tegenover de duizenden, die avond aan avond hun vermaak zoeken in de bioscoop en daar geestelijk vergiftigd worden, door hetgeen ze te zien krijgen.

Hier moet verandering komen, wanneer we het niet willen aanzien, dat ons volk te gronde gaat.

Wij mogen de opvoeding van ons opgroeiend geslacht niet voor een groot deel in handen geven van filmacteurs en film-actrices, die door hun arbeid allereerst er voor te zorgen hebben, dat het publiek getrokken wordt.

En daarom is veel strenger keuring dringend noodzakelijk.

Tot zover het Gereformeerd Jongelingsblad.

We behoeven er niet aan toe te voegen, dat in het bovenstaande ook onze gedachten geheel en al zijn weergegeven.

't Gereformeerd Jongelingsblad wijst daarop trouwens ook in een ander gedeelte van die zelfde driester.

En waar ook in andere richtingen van jeugdbeweging er zó over wordt gedacht, zou 't daarom geen overweging verdienen, eens na te gaan, of hier geen aanleiding is tot een krachtige gemeenschappelijke actie?

Duurder vlees?

We ontvingen het eindverslag van de ontwerpverordening tot aanvulling van de „Algemene Verordening In- Uit- en Doorvoer 1908".

Bij deze ontwerpverordening was een voorstel van het Bestuur om het invoerrecht op geiten en schapen te brengen op ƒ 1.50, waardoor houders van binnenlands klein vee beter in staat zullen zijn het hoofd te bieden aan de concurrentie uit het buitenland.

Wij zijn geen tegenstanders van het bevorderen van inlandse industrie, handel en nijverheid.

Integendeel.

Maar wanneer deze bevordering geschiedt met een duurder maken van de eerste levensbehoeften van het volk, dan zijn wij uitgesproken tegenstanders.

Vlees, in 't bijzonder geiten- en schapenvlees is een eerste behoefte van het volk, en door dit vlees nu te belasten met ƒ 1.50 per invoerstuk op een kostwaarde van ƒ 3.— zullen ongetwijfeld de vleesprijzen gaan stijgen.

De voorstanders in de Kol. Raad van deze verhoging van invoerrecht zeggen wel dat volgens hun mening zeker geen verhoging van een en ander te vrezen is; maar we zouden wel eens gaarne vernemen, op welke gronden deze mening gevestigd is.

Ons is reeds ter ore gekomen, dat de slagers zullen gedwongen worden deze ƒ 1.50 te verhalen op het publiek en dan ook reeds besloten zijn deze vleesprijzen te verhogen.

Terecht waren er dan ook leden in de Raad, die door dit nieuwe invoerrecht een verhoging van de vleesprijzen vreesden.

Daarbij, zo lezen we in het eindverslag, „waren deze leden bang door een en ander te geraken op een hellend vlak van protectiebepalingen: verhogingen van rechten, waarvoor zij vooral in deze tijd niet voelen.

Weer andere leden zouden, alvorens hun mening ten deze te bepalen, gaarne willen vernemen, welke de verhouding is tussen de invoer van de zaken, waarvoor sprake is en de plaatselijke productie, waarbij een lid alvast te kennen gaf, dat hij de verhoging van het invoerrecht op schapen en geiten met ƒ 1.— à priori wel wat bovenmatig acht.

We hopen dat deze leden in de Raad de grote meerderheid zullen vormen, en een verhoging van de prijs der levensmiddelen zullen weten te voorkomen.

Een getuige a decharge.

Onze polemiek met de Hr. Argulo heeft de aandacht getrokken van een inzender in La Prensa, die zich tekent met „Vidimus".

Vidimus heeft naar we menen, zijn gelaat ook al eens laten zien van een andere kant en neette toen „Geuzenvendel" en zelfs vermoeden we deze inzender ook al eens ontmoet te hebben in een recente getallenkwestie over het aantal katholieken in Oostenrijk.

Zo zelden zijn we het met dezen inzender eens geweest, dat we nu als betuiging van onze instemming zijn hele stukje (met een paar aanmerkingen) overnemen.

Het woord dus aan Vidimus. Het citaat volgt tussen aanhalingstekens.

„Bisschop is afgeleid van het Latijns (Grieks Red. A.) woord episcopus. De bisschoppen zijn de opvolgers der apostelen. De naam bisschop is later (maar toch ten tijde der Apostelen Red. A.) in de kerk ingevoerd toen de opvolgers der apostelen meer vaste zetels kregen; een bepaald gebied kregen om te besturen. De Apostelen zijn door Christus zelf benoemd zie Mattheus Hoofdstuk IV vers. 18. Marcus Hoofdstuk I vers 16. Gedurende het lijden, de dood en na de verrijzenis van Christus waren de apostelen bang voor hun geloof uit te komen vrezende de vervolging der Joden. Alhoewel Christus reeds de apostelen had aangesteld, en hun **alle kerkelijke macht gegeven had.** (Zie Matheus Hoofdstuk 28 vers. 16—20) zou hij hen toch de H. Geest sturen om hen moed te geven, want zij vreesden, zie Handelingen der apostelen Hoofdstuk I vers 13, vers 25—26. Onze Zaligmaker beloofde hen de H. Geest te zullen zenden om hen genade te geven, en dit geschiedde op Pinksterdag. Zie Handelingen der apostelen Hoofdstuk II vers 1—4 en zegt de schrift „Et repleti sunt omnes spiritu santo, zij waren vol van H. Geest.

Na de nederdaling van den H. Geest op de apostelen waren zij niet bang en begonnen diezelfde dag het H. Evangelie vrij te verkondigen. Hierin ligt geenszins opgesloten, dat de apostelen door de H. Geest zijn aangesteld om de kerk Gods te besturen, laat staan hun latere opvolgers de bisschoppen. Men mag de feiten niet verwarren, en de H. Schrift niet in elkaar gooien. Ik had dat van zo officiele zijde nimmer verwacht. Werkelijk niet eenieder is kok die een lang mes draagt.

Zeer juist **Vidimus**: men mag de feiten niet verwarren en de H. Schrift niet in elkaar gooien. Maar men moet doen zoals de Amigoe in het artikel gedaan heeft, één feit noemen n.l. de afscheidsrede van St. Paulus te Milete en één tekst, „Geeft acht op uzelf en op heel de kudde, waarover de **Heilige Geest U als bewakers gesteld heeft, om Gods kerk te besturen."** (zie Handel. hoofdst. 20 vers 28).

Eén feit immers kan niet verward worden en **meerdere** teksten zijn er nodig voor de Schrift in elkaar te gooien!

We danken **Vidimus** de kok, voor dit getuigenis a decharge. Wanneer een Nederlands kerkblad **Vidimus** maar nu niet weer tot de orde roept.

ALGEMEEN OVERZICHT.

De binnenlandse politiek van Amerika maakt op het ogenblik een belangrijke ontwikkelingsperiode door, welker gevolgen thans nog niet tenvolle zijn te overzien.

Er is een geheel nieuwe politieke situatie ontstaan. De oorzaak hiervan is gelegen in de overheveling van de politieke macht van New York naar Washington.

Na de beurskracht en de daarop gevolgde economische crisis heeft Wall Street het financiële centrum van het land, zijn alles beheersende invloed op industrie-koningen vervangen door politieke leiders. Thans gaat de openbare belangstelling in de Verenigde Staten voornamelijk nog slechts uit naar de redevoeringen en verklaringen van drie mannen: Hugh S. Jonhson, den vroegeren „N.R.A.-generaal", senator Huey P. Long van Louisiana, den beroemden „Kingfish" en naar Charles E. Coughlin, „radiopriester" en organisator van de „Nationale unie voor sociale rechtvaardigheid."

Wat willen nu deze drie mannen, die plotseling tot de meest vooraanstaande politieke leiders der Verenigde Staten geworden zijn?

Generaal Johnson, die beschouwd wordt als de naar verhouding meest conservatieve van de nieuwe „Big Three", wenst, naar de „United Press" uit Washington meldt, door een op gedisciplineerde wijze gevoerde economische politiek grotere sociale gelijkheid te bewerkstelligen. Zijn voornaamste thesis is, dat de massa slechts door een krachtdadige controle op de nationale industriën, welke leidt tot grotere arbeidsmogelijkheden en afschaffing van de industriële en commerciële uitbuiting, uit haar tegenwoordige positie opgeheven kan worden. Niemand ziet echter in hem een radicaal, die eventueel de democratie en de constitutie uit de weg zou ruimen.

Father Coughlin uit Detroit daarentegen is een veel scherper en meer systematisch bestrijder van de „concentratie van de rijkdom." Door middel van zijn redevoeringen voor de radio, waarin hij tegen deze concentratie en haar noodlottige gevolgen te velde trok, verwierf hij zich een reusachtig aantal aanhangers in alle delen der Verenigde Staten. De door hem in het leven geroepen beweging nam als „Nationale unie voor sociale rechtvaardigheid" georganiseerde vormen aan en moet op het ogenblik tussen de vijf en acht millioen leden tellen.

Father Coughlin's campagne begon zich definitief op politiek gebied te bewegen, toen hij zich ging bezig houden met valuta-kwesties en zich verklaarde voor het zilver en de oprichting van een centrale bank, waardoor het gehele crediet wezen en het financiele organisme van het land in het algemeen, meer dan tot nog toe het geval was, aan de controle van de bondsregering zouden worden onderworpen.

Vooraanstaande senatoren en afgevaardigden sloten zich bij hem aan en het resultaat daarvan is intussen reeds door in het congres genomen besluiten tot uitdrukking gekomen.

Het meest merkwaardige van Father Coughlin's politieke positie is wel het feit, dat zij nog tot generlei conflicten op godsdienstig gebied heeft geleid, zoals anders in Amerika het geval pleegt te zijn, als een geestelijke zich in de politiek begeeft.

Een groot aantal der openbare mening bewondert de innige overtuiging waarmede de „radiopriester" zijn campagne voert en allen erkennen de geweldige energie en de eigenaardige macht, waarover hij beschikt, om de gedachten der massas richting en leiding te geven.

De derde nieuwe ster aan de politieke hemel, senator Huey P. Long, vijand van de „New Deal" en mogelijk candidaat voor het presidentschap van een „Derde Partij", beschikt door zijn onder het slagwoord „Verdeelt de rijkdom", gevoerde campagne over een groot aantal aanhangers. Ondanks zijn vuurrood slagwoord heeft hij niet te maken met de socialisten en wordt hij geenszins als een radicaal beschouwd. Sommige van zijn programpunten zijn zelfs, van Amerikaans standpunt bezien, uiterst conservatief, zoals bij voorbeeld zijn strijd voor de rechten der bondsstaten en zijn bestrijding van de interventie door de bondsregering in plaatselijke bestuurskwesties. Hij is uitstekend redenaar. Met het Witte Huis staat hij op zeer slechte voet.

De betekenis van het driemanschap Johnson-Coughlin-Long, dat tegen Wall Street en voor den kleinen man strijdt, zal worden weerspiegeld door de invloed welke het op de partijprograms en de candidaatstelling voor de aanstaande presidentsverkiezingen zal uitoefenen en deze invloed zal ongetwijfeld niet gering zijn. Gedriën hebben zij namelijk bewerkt, dat de grote massa van het volk thans hoopvol uitziet naar wetgevende maatregelen, welke haar en niet het groot bezit en de grote inkomens ten goede komen.

Washington heeft Wall Street onttroond. Thans zal Washington de overwonnene zijn macht doen gevoelen en de massa zal zich ongetwijfeld goeddeels achter de nieuwe politieke grootheden scharen, welke voor haar opkomen.

BUITENLAND.

Mexico's consul te Baltimore moet porto betalen.

De Mexicaanse consul te Baltimore, Alfredo Banos, heeft enige tijd geleden talrijke circulaires verzonden ter verdediging van 't Mexicaanse regeringssysteem, waarbij hij gebruik maakte van het recht om poststukken vrij van porte te verzenden, dat de Verenigde Staten aan diplomatiek en consulair personeel voor de verzending van de officiële correspondentie hebben verleend.

In aansluiting op een klacht van vooraanstaande Katholieken te Baltimore bij het bestuur der posterijen heeft dit zich, naar Kipa meldt, tot den Mexicaansen consul gewend en dezen doen beloven, dat hij de verschuldigde porto-kosten alsnog zal betalen.

Jimmie Walker straatarm.

Lacrymae rerum! Jimmie Walker is van de bergtop in het moeras gesukkeld. Hij was destijds burgemeester te New-York, populair en vrijwel almachtig. Wegens verdenking van ongeoorloofde verrijking van zichzelf in verband met contracten was hij gedwongen het veld te ruimen en met enige spoed naar Europa te vertrekkken, waar hij maar gebleven is. Hij vond enige troost in zijn ballingschap door een huwelijk met een bekende filmschoonheid. Thans werd hij gedagvaard te Londen wegens het in gebreke blijven met betalingen. En hij heeft moeten verklaren geen cent meer te bezitten. Wat wordt er nu van Jimmie Walker's grootste roem: de best geklede Amerikaan te zijn? Voorwaar, hier is nu eens een Amerikaan, die niet meer goes strong.

De Godlozenactie in Rusland.

De Russische godlozen gaan hun zoveelste congres houden. Op commando hebben de bladen een felle campagne tegen God ingezet. De hopeloze en tragische grap! Men vertelt, in Rusland, dat de godlozen-organisatie ruim 5 millioen leden telt. In alle streken van het onmetelijke Sovjetrijk bestaan afzonderlijke organisaties, die door de regering gesteund worden om de godsdienst te bestrijden. De rechtsteekse strijd wordt gevoerd door 10 dagbladen en 23 tijdschriften in 14 verschillende talen. Totnogtoe werden 37 millioen antigodsdienstige brochuren en 600 boeken in een oplage van millioenen verspreid. Er zijn 80 antigodsdienstige musea gesticht en meer dan 100 reizende tentoonstellingen, waarmede zelfs de kleinste dorpen bezocht worden, om antigodsdiensige propaganda te voeren. Het aantal godlozen stormbrigades is tot 4500 gestegen. Als organisatie is dit een prachtig stuk werk. God bouwt het huis niet. Het moet instorten en wie weet hoevele mensen onder zijn puinen verpletteren. Maar, we hebben nog veel te leren van de Sovjets. Ze arbeiden. Ze offeren. Ze weten wat ze willen.

Brits Admiraal Kaholiek geworden.

Vie-admiraal John K. Turn, commandant van het eerste eskader kruisers van de Britse Middellandse zeevloot is, naar Kipa meldt, te Malta door Dom Basil Wedge, O.S.B., in de katholieke kerk opgenomen.

NEDERLAND.

K.L.M.-Nieuws.

Reis door Europa van 10 dagen Grote moeilijkheden met de K.L.M.-vliegtuigen te bereiken.

Van 8—18 Juli a.s. zal Lord Beaverbrook, eigenaar van de „Daily Express", de „Sunday" Express en de „Evening Standard" Engelse bladen — vergezeld door zijn vriend, de heer Patterson, dagbladmagnaat, eigenaar van de „New York Daily News" een reis door Europa maken met een Douglas vliegtuig van de K.L.M. De reis zal gaan van Londen via Marseille (event. Genève)-Rome, Venetië, Zagreb, Boedapest, Weenen, Bern (met een korte vlucht naar Praag), Engeland.

Hiermede wordt weer bewezen, welk een groot vertrouwen de K.L.M. zich zowel in binnen- als buitenland heeft verworven met het maken van speciale vluchten. Dit was trouwens al eerder bewezen, door de belankrijke reizen per vliegtuig welke werden uitgevoerd voor van Lear Black, Löwenstein, Mrs. Corrigan, Mr. Holt, Mrs. Moore enz.

De K.L.M. heeft dan ook ten allen tijde alle soorten vliegtuigen beschikbaar voor dergelijke vluchten, vooral nu onlangs de vloot wederom werd uitgebreid zowel met een serie Koolhoven-taxivliegtuigen, welke drie passagiers kunnen vervoeren, als met de geweldige **vier**-motorige Fokkers, waarbij er zijn, die plaats bieden aan 32 passagiers.

NIEUW FOKKER JACHTVLIEGTUIG.

Maximum-snelheid van 445 K.M. per uur.

De Ned. vliegtuigenfabriek Fokker heeft, naar wij vernemen, een nieuw type jachtvliegtuig ontworpen, dat bij gereedkomen de snelste en meest moderne Jager ter wereld zal zijn. Het toestel, aangeduid als type D 21, is een laagdekker met vrijdragende vleugel. De bewapening zal bestaan uit een automatisch werkend 20 mm. snelvuurkanon dat door de holte van de schroefas schiet, benevens uit twee machinegeweren, aangebracht in de vleugel, rechts en links van de romp. In plaats van een automatisch kanon kunnen ook twee machinegeweren worden gemonteerd, liggende bezijden de motor en schietende door het schroefveld door middel van het Fokker synchronisatie-systeem.

Uitgerust met een door vloeistof gekoelde Hispano Suiza Ycrs motor, bereikt de D 21 een maximum snelheid van niet minder dan 445 K.M. per uur, terwijl de stijgtijd naar 5000 M. 6 minuten 15 sec. bedraagt. De practische hoogtegrens ligt op 10.000 meter.

Het zorgenkind der Marine.

Het „Handelsblad schrijft:

Het geval met de „Sumatra" die wederom in gebreke is gebleven aan de eisen welke aan een moderne kruiser moeten kunnen worden gesteld te voldoen, is wel uitermate teleurstellend. Dergelijke voortdurende tegenslagen met het materieel zijn daarom zo ongelukkig, aangezien wij van onze vlootsterkte in de O.I. archipel waarlijk niets kunnen missen, maar tevens omdat het voortdurende gesukkel met de „Sumatra" steeds meer voedsel geeft aan de ernstige twijfel, die bij velen is gerezen of het geld, dat aan de maritieme defensie wordt besteed, op deze manier wel tot zijn recht komt. Men kan optimist zijn en zeggen: de thans ondervonden tegenslag is wellicht van niet ernstige aard, doch als men de geschiedenis van de „Sumatra" nagaat — de „N. R. Crt." van 10 Mei bevatte een werkelijk schrikbarend relaas van bij herhaling mislukte „herstellingen" aan de turbines — is het waarlijk moeilijk om nog te geloven dat het met de „Sumatra" ooit geheel in orde zal komen.

Hoe klein en benepen we zijn.

Hoe ons Nederlandse volk klein en benepen kan zijn, wanneer Rome in het geding is, bleek dezer dagen weer eens opnieuw bij al het misbaar rond minister Marchant gemaakt omdat hij katholiek werd.

Volkomen juist wijst de parlementaire redacteur van de ant. rev. Standaard hierop nog eens.

In een beschouwing aan het geval Marchant gewijd, schrijft deze overtuigde protestant o.m. het volgende:

„Dat het Kabinet in deze moeilijke tijden vlak voor de behandeling van een der belangrijkste wetsontwerpen, dat net gehele bestaan van het Kabinet raakt een minister kwijt raakt, dat de Vrijz. Dem. Bond de man verliest, die vijf en dertig jaar hem diende en bijna twintig jaar zijn leider was, — dit alles beroert maar weinigen. Het feit voor de massa is, dat Mr. Marchant rooms werd.

Er zijn er, die hem veel zouden kunnen vergeven, zelfs al was hij Mohammedaan geworden, maar dit nooit.

Een bloemlezing ware er saam te stellen uit de motieven, die „men" voor deze overgang aandraagt. Motieven, lang niet altijd van edele aard.

Het afscheid, dat de leiders van de Vrijz. Dem. Bond van Mr. Marchant in hun partij-orgaan nemen, mogë niet vrij zijn van enige bitterheid (wie zou het ook anders vermoeden?) het is toch ook een erkenning van zijn werk en zijn streven. Een erkenning, die hen, welke haar uiten o.i. in de gegeven omstandigheden siert. Want het is en het blijft voor hen een bittere pil.

Wij hebben in deze dagen wel eens de gedachte gehad: als Dr. Nolens dit nog eens beleefd had, welk een gezicht zou hij dan gezet hebben, als zijn oordeel eens gevraagd werd?

Gelijk gezegd, velen zullen hem nooit vergeven, dat hij Rooms geworden is. Dat men deze wijziging van persoonlijke geloofsovertuiging volstrekt heeft te eerbiedigen, wil er bij hen absoluut niet in.

Omdat hij feitelijk alles had mogen doen, behalve dit.

Momenteel is voor velen Dr. Colijn zelfs het zwarte schaap niet meer, naar heeft hij (tijdelijk!) zijn plaats af moeten staan aan den Minister, die heengaat, aldus de prot. Standaard.

Hier wordt inderdaad weer eens de vinger gelegd op een wondeplek in ons volk.

Een klein volk dat groot kan zijn in tal van daden, maar dat dikwijls ook heel klein en benepen kan zijn door de haat tegen Rome, een dikwijls onbewust anti-papisme, dat bij duizende Nederlanders aanwezig is.

In dit opzicht is wat zich rond het geval Marchant afspeelde voor ons Katholieken, wel zeer buitengewoon leerzaam geweest.

Vooral voor hen, die menen, dat een sterke kath. eenheid in onze tijd overbodig is, omdat ons katholieken geen gevaar meer dreigt.

De Kerstianen en Lingbeekianen zijn maar een handjevol, zegt men dan.

Het geval Marchant leert opnieuw hoe gemakkelijk die stroom aanzwelt tot een orkaan.

En dat de grote liberale en neutrale pers en natuurlijk ook de socialistische in zulke gevallen direct kleur bekent op de kaart van Ds. Lingbeek.

Vooral de Ned. S.D.A.P. heeft zich weer aardig in de kaart laten kijken.

Ze was het meest fel anti-papist.

De partij n.b. die de leuze huldigt, dat godsdienst privaat zaak is.

Maar met dit fabeltje, moeten de rode heren ons voortaan van 't lijf blijven.

Het laatste restje vertrouwen daarin, hebben ze in het geval Marchant door hun klein-benepen anti-papistische politiek, wel volkomen verspeeld.

K.L.M.-NIEUWS.

Stewardessen bij de K.L.M.

De K.L.M. heeft het voornemen bij wijze van proef, voorlopig alleen op de lijn Amsterdam-Milaan, een tweetal stewardessen in dienst te stellen.

Zij is niet de eerste Europese luchtvaartmaatschappij, die de proef neemt. Sinds enige tijd heeft de Swissair enige stewardessen in dienst, zulks weer in na-

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit „Boletin Comercial," en Curaçaose Volkskrant."

Tussen China en Japan wordt de spanning met den dag erger, waarover de Europese mogendheden zich ongerust maken.

Het ultimatum van Japan aan China heeft gesteld, komt practisch neer op het veranderen van Noord China in een Japanse provincie.

Italië en Tsjecho-Slowakije berichten officiëel aan de V. S. dat zij in gebreke zullen blijven bij het voldoen der termijnbetaling van de oorlogsschulden die op 15 Juni zullen vervallen.

De verkiezingen in Griekenland waren een succes voor de huidige regering, terwijl de monarchisten ver in de minderheid waren.

President Zaimas hechtte zijn goedkeuring aan het plan van den eersten Minister Tsaldaris om een onpartijdige volksstemming te houden over het vraagstuk „Monarchie of Republiek".

Het comité van de Senaat en de Handel, dat een rapport uitbrengt over het zinken van de Mohawk, becritiseerde ernstig de laksheid in de eis van de regering der V.S. voor de constructie van schepen, terwijl dezelfde commissie betreffende de Moro Castle ramp de schuld geworpen heeft op het bestuur van de „Ward Line".

In de Ver. Staten is de gewijzigde N.R.A. bij wijze van overgangsmaatregel tot April 1936 goedgekeurd.

In Duitsland is elke kunstmatig gevormde taal o.a. het esperanto, als in strijd met de nationale gedachte verboden.

In Rome heerste een zeer anti-Engelse stemming vanwege Engelse bemoeiing in de Afrikaanse kwestie, zodat het gezantschap moest beschermd worden.

De „Russische Landru", de ingenieur Stephanowitsch die in 2 maanden 20 vrouwen vermoordde, werd terechtgesteld.

Laval vormde een nieuw Frans ministerie en verkreeg algehele volmacht in financiele aangelegenheden.

De Koning heeft op raad van Mac Donald, Baldwin belast met het vormen van een nieuw Kabinet.

Het bestaat uit: Baldwin als Minister President, Mac Donald als Lordvoorzitter van de raad, Simon als Minister Binnenlandse Zaken, Hoare van Buitenlandse Zaken. Cunliffelister van Luchtmacht, Viscount Halifax van Oorlog, Lord Hailsman als Lord Chancellor, N. Chamberlain als Minister van Financiën, Malcolm Mac Donald als Minister van Kolonies, Eden zonder portefeuille belast met de zaken van de Volkenbond; de laatste is een nieuwe post. De politieke kleur van het Kabinet is feitelijk onveranderd gebleven.

Nu bestaat het uit vijftien conservatien, vier nationaal liberalen en drie van de nationaal-arbeidspartij. Vroeger was het respectievelijk 14-3-3.

Tussen de regering van Bolivia en Paraguay is na een driejarige strijd een wapenstilstand getekend.

De Koning van Engeland is een weinig ongesteld.

De afstand tussen Ambrose lichtschip en Bishopsrock legde de Normandië in vier dagen, drie uren en acht en twintig minuten af, waardoor ze de beide records van de „Bremen" overtrof.

Het besluit voor 40-uren werkweek door de vertegenwoordigers der arbeiders op de internationale arbeidersconferentie te Geneve, werd Woensdag met 57 tegen 49 stemmen aangenomen.

UIT NEDERLAND

Prinses Juliana is weer hersteld en bracht een bezoek aan Leeuwarden, waarvan zij heden weer terug keert.

Prins Iben Saud arriveerde voor zijn bezoek aan H.M. de Koningin, vergezeld van zijn Minister van Buitenlandse Zaken, zijn lijfarts en zijn tolk Dr. Pijper.

De Koloniale Bank leed een verlies in Indië van 1.002.667 gulden. De winst in Nederland bedroeg ƒ 207.913. Het restant werd op het verlies afgeboekt.

De benoeming van Mgr. Paul Giobbe tot Pauselijk Internuntius is binnenkort verwachtbaar.

De Maasbode meldt dat de vroegere Minister Marchant het vormsel ontving in de huiskapel van Mgr. Aengenent. Marchant maakte zijn opwachting bij de aartsbisschop Jansen die Marchant gelukwenste met zijn bekering.

Het doel van het bezoek van de Koningin op 26 Juni aan Rotterdam is om Haar Hoge belangstelling te tonen in de noden van deze grote havenstad. Zij wenste hierover persoonlijk ingelicht te worden, waarom het bezoek geen representatief karakter draagt.

Naar verluidt zal op 26 Juni de Italiaans-Abessijnse verzoeningscommissie haar besprekingen aanvangen te Scheveningen.

De Koningin onthult heden te Amsterdam het Van Heutz-monument.

Stork te Hengelo verwierf een opdracht voor de levering van een complete palmolie-fabriek in Malakka.

De hagelstorm op 2e Pinksterdag veroorzaakte een schade in het Westland van rond een millioen gulden.

Een vreselijk ongeluk overkwam een tienjarig meisje te Veendam wier schoentje in de rails der spoorbaan bleef haken. Ondanks de wanhopige signalen slaagde men er niet in de trein bijtijds tot stilstand te brengen en het kind werd het been onder de knie afgereden.

In hopeloze toestand werd het naar Groningen getransporteerd.

Aan den Gouverneur van Suriname is met ingang van Augustus vier maanden verlof verleend, tot waarnemer van zijn taak is benoemd de voorzitter van de Paramaribose Raad van Justitie de Heer Brons.

Prinses Juliana van Holland zal binnenkort in Duitsland aankomen op uitnodiging van de erfprins van Wied, volgens het Algemeen Handelsblad. Men zegt dat het doel van het bezoek van de prinses is, om de doop van de vijfde zoon van de Prins bij te wonen, van wie zij de petemoei is en die op 25 Juni zal plaats vinden.

Koninklijke Petroleum netto winst over 1934 38 millioen dividend op gewone aandelen 7½% preferente aandelen 4%.

De regering besloot steun te verlenen aan de Zeeuwse oesterteelt.

Op het laatste moment besloot de Nederlandse legatie te Berlijn van het parafferen van het Duitse transfer verdrag af te zien. Nadere bijzonderheden zijn nog niet bekend.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
H.H. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk.

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag van 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: H.H. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

---

volging van Amerika, waar het inderdaad zeer juiste woord „air hostess" voor haar functie bedacht is en waar zij op alle belangrijke lijnen een geregeld lid van de bemanning der vliegtuigen zijn. Air-hostess duidt inderdaad beter dan stewardess de veelzijdige functie aan, waarmede deze dames belast zijn. Want zij vervullen inderdaad aan boord van de vliegtuigen uit naam der luchtvaartmaatschappij de rol van gastvrouw. Het spreekt vanzelf, dat de air-hostess een volmaakte gastvrouw moet zijn, die beschaving en goede omgangsvormen bezit en tact om met haar gasten, in dit geval de passagiers, om te gaan.

Uiteraard is zij steeds in een gezelschap van internationale samenstelling, zij moet dus vlot Frans, Engels en Duits kunnen spreken en zich op de luchtlijn naar Milaan ook met Italiaans kunnen redden. Zij moet antwoord weten op alle gebruikelijke vragen van een vliegtuigpassagier, en dus de bijzonderheden van de route, van het vliegtuig, van het luchtnet kennen en op de luchtlijn naar Milaan inlichtingen kunnen geven omtrent reizen in Italië, hotels, enz. Bereisde jonge dames hebben dus de voorkeur. Voorts moet zij zorg dragen voor verversingen, lectuur en comfort der reizigers, letten op verwarming en ventilatie en behoorlijk begrip hebben van lichte verpleging, verzorging en eerste hulp. Haar functie eist toewijding en geduld, want zij moet dag aan dag onbekenden met de meest uiteenlopende karakters de luchtreis aangenaam maken.

Jongedames van 20-26 jaar, die middelbare schoolopleiding hebben en verder met alle bovengenoemde talenten begaafd zijn, maken een goede kans voor dit nieuwe Nederlandse vrouwenberoep.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

Aan den commies ter Administratie van Financiën A. M. Schutte is ingaande 6 Juni 1935 vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst van zes jaren met vergunning deze tijd geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Aan den Heer Ch. M. I. Darrell, Leraar bij de Methodisten Gemeente op St. Martin N.G. is ingaande 1 November 1935 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleenden onder toekenning van pensioen.

De Heer Mr. L. C. Kwartsz is benoemd tot Secretaris van de Commissie voor de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op Curaçao.

MEDEDELINGEN.

Blijkens een van den Nederlandsen Gezant te Caracas ontvangen mededeling is op de 19de Mei ll. te Valencia (Venezuela overleden:

Antonio Miere

Nederlands onderdaan, oud 34 jaar, ongehuwd, dagloner. De overledene laat geen goederen achter.

Blijkens een van den Nederlandsen Gezant te Caracas ontvangen mededeling is op de 19e Mei ll. te Valencia (Venezuela) overleden:

Ana Eman

oud 86 jaar, 60 jaar verblijf houdende aldaar en afkomstig van Curaçao. De overledene laat twee zoons achter die in Valencia woonachtig zijn.

Blijkens een van den Nederlandsen Gezant te Caracas ontvangen mededeling is op de 21e Mei ll. te Valencia (Venezuela) overleden:

Enrique Maduro

oud 41 jaar, dagloner, afkomstig van Aruba.

S.s. Costa Rica.

Dit Stoomschip van de K.N.S.M. zal hier aankomen Zondagmiddag 12 uur, en Dinsdag 12 uur 's middags weer vertrekken naar Pto. Colombia, Cartagena Cristobal, Kingston en Porto Limon.

PASSAGIERS „COSTA RICA".

Op 31 Mei scheepten zich te Amsterdam de volgende passagiers in met eindbestemming Curaçao:

Victor Albus, Rein P. Miedema, Janette J. Noot, Jan Noot, Roelof A. J. Post, Berendina Schotanus, Cornelis van Staveren, Theodorus W. J. van den Hurck, Willem H. Goessens, Olive E. Goessens, Cornelia H. Goessens, Elsa K. Goessens, Jose R. Spencer, J. van der Walle.

Trio Helman-Van Renesse-Van Wezel.

In vervolg op onze vorige mededeling geven wij hieronder een uittreksel uit een verslag over het optreden van den pianist VAN RENESSE als solist te Amsterdam.

Recital in de kleine zaal.

Met een even streng als zwaar programma — de Hammerklaviersonate, twee stukken van Chopin en de Sonate van Badings — heeft zich VAN RENESSE gisterenavond, voor een zeer bevredigend-bezette kleine zaal, opnieuw een karakter, een positieve en merkwaardige verschijning, getoond. De serie werken als geheel, zowel als ieder stuk afzonderlijk, bezat de eigenschap van een visitekaartje: het was — of men een willekeurig uitgesneden maat van een der stukken nam, of het totaal — persoonlijk eigendom, persoonlijke vertolking eigen, echt talent.

Dit feit, reeds op zichzelve, is een voor ons land zo zeldzaam en zo kostbaar ding, dat het verslag in een courant zich eigenlijk daartoe zou kunnen bepalen. Amsterdam bezit in Van Renesse een pianist wiens kunst internationaal is, en ons publiek heeft er voorlopig ongetwijfeld voldoende aan dit niveau te leren kennen en apprecieren. Talenten van een kracht als deze zijn het zeker waard van alle zijden steun te ondervinden: zij verdienen, dat de hoorders van hun stad zich in een onverdeelde geestdrift achter hun prestatie en hun aanleg scharen. Alleen reeds daarom wijl het op een goede dag zeer zeker zal gebeuren, dat zo'n pianist het buitenland ontdekt of wel het buitenland den pianist...

Want dit niveau is waard gehoord te worden, onverschillig waar. Kwam Van Renesse, jong gelijk hij is, van buitenlands ons zo'n programma spelen als hij gisteren gedaan heeft: Amsterdam zou paf staan. Deze toon en deze concentratie, deze charme en die inhoud: ze hadden gisteren een succes, dat drie extra's nodig maakte. Doch waren ze van buitenaf gekomen, dan zouden ze een sensatie in de hele muzikale stad geweest zijn en er zou een carrière als een vuurpijl uit beginnen. En ik dring er dus-nogmáàls-op aan, dat men notitie neme van dit grote, waarlijke talent, dat Holland ook eens uit zichzelf een kunstenaar ontdekke!

(Overgenomen uit het Ochtenblad van DE TELEGRAAF dd. 28 Maart 1935.)

In dank ontvangen.

De verschillende tijdtafels van de K.L.M.

Jubilé Dr. Gaerste.

Heden viert deze bekende Curaçaose dokter zijn veertigjarig doktersjubileum. Hedenavond is het receptie.

Het zal dezen sympathieken Curaçaosen geneesheer niet aan belangstelling ontbreken.

Ook onze beste wensen en oprechte felicitatie.

Pastoor de Groen.

Deze week wordt met het S.S. Baralt hier verwacht Pastoor de Groen van de Bovenwinden.

Vanaf 1911 is Pastoor de Groen op de Bovenwinden werkzaam. Eerst op Saba en van af 1930 op St. Eustatius.

Pastoor de Groen zal vermoedelijk op Santa Rosa zijn intrek nemen.

K
KRO
O PHOHI-UITZENDING

op Zondag, 16 Juni 1935 van 14.30-15.30 uur a.z.t. op golflengten 16.88 en 19.71 M.

1. Pausmars.
2. Medische Causerie.
3. a. Zeemanslied, Manuel-J. v. Tol.
   b. Roll along covered wagon, J. Kennedy, door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustenhouders.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Rund um Lehar, Wals-Potpourri, C. Robrecht, door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustenhouwer.

Regenval in het tweede District over de maand Mei 1935.

Rust	18	m.m.
Klein Kwartier	18.5	m.m.
Santa Rosa	18.5	m.m.
Scherpenheuvel	16.3	m.m.
Zuurzak	11.5	m.m.
Montagne	1	m.m.
Gr. St. Joris	6	m.m.
New Port	16.5	m.m.
Santa Maria	14	m.m.
Blauw	26	m.m.
Hato	4	m.m.

Regenval in het derde district op Curaçao in de maand Mei 1935.

Kleine Berg	14,2	m.M.
Dokterstuin	26,3	m.M.
Westpunt	18,2	m.M.
Barber	12	m.M.
St. Willebrordus	14	m.M.
Soto	29,5	m.M.

Zeilvaart over de maand Mei 1935.

Binnengekomen van:	
Aruba	52
Bonaire	33
Higuerote	1
La Guayra	5
La Vela de Coro	5
Las Piedras	3
Mayaguez	1
Pto. Cabello	19
Rio Hacha	1
San Juan P.R.	1
St. Vincent	1
Tucacas	27
Zee	4
Totaal	153

Vertrokken naar:	
Aruba	44
Bonaire	38
Cuba	1
Cumana	1
Jacmel	5
La Guayra	14
La Vela de Coro	16
Las Piedras	1
Mayaguez	1
Pto. Cabello	19
Pto. Colombia	1
Pto. Sucre	1
Rio Hacha	3
Slagbaai	2
Totaal	147

VERGELIJKENDE STATEN.

van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³.
Mei 1935	443	2.471.219
Mei 1934	405	2.350.684
Jan. t/m Mei 1935	2055	12.593.013
Jan t/m Mei 1934	2041	12.817.975

ZEILSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³.
Mei 1935	153	14.367
Mei 1934	108	8.278
Jan. t/m Mei 1935	640	63.488
Jan. t/m Mei 1934	501	40.287

Politieberichten.

Door den kapitein van een alhier liggende Venezolaanse bark is aangifte gedaan van diefstal van een bankbiljet van *f* 10.— uit de kajuit van de bark. Door de politie wordt een onderzoek ingesteld.

Tegen den 37-jarigen S. zal procesverbaal worden opgemaakt wegens mishandeling van een vrouw.

Gedurende de Pinksterdagen werden 5 personen wegens openbare dronkenschap verbaliseerd en ter ontnuchtering ingesloten.

Aangifte werd gedaan van vermoedelijke diefstal van een blik verf. De vermoedelijke dader, de 21-jarige A, die in het bezit van de verf aangetroffen werd kon geen verklaring omtrent de herkomst geven.

Op de Pietermaaiweg werd de 25jarige wielrijder N. aangereden door een autobus, tengevolge waarvan hij een vrij ernstige hoofdwond bekwam en in bewusteloze toestand naar het Ziekenhuis werd vervoerd. Door de Politie wordt naar de oorzaak van het ongeval een onderzoek ingesteld.

Uit twee kamers van een hotel hier ter stede werd een bedrag aan geld, een horloge en een vulpen ontvreemd. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Uit een woning in de Bargestraat werd een bedrag aan geld ontvreemd. De vermoedelijke dader is waarschijnlijk door een openstaand raam binnen gekomen. Een onderzoek wordt ingesteld.

Een onlangs uit de kerk te S. Maria ontvreemd offerblok is in een bosje nabij S. Maria terug gevonden. Het offerblok was niet geopend.

In de omgeving van Santa Rosa had een aanrijding plaats tussen een autobus en een luxe auto. Een der inzittenden van de auto en twee buspassagiers werden licht gewond. De oorzaak van het ongeval is, dat de auto links van de weg reed en de autobus, ondanks dat de fout van den autochauffeur door den busbestuurder werd waargenomen, met onverminderde snelheid doorreed. Tegen beide bestuurders wordt proces-verbaal opgemaakt.

In een café in de Klipstraat en op S. Helena werden mishandelingen gepleegd. Tegen de daders wordt proces-verbaal opgemaakt.

Op vermoeden dat een pasgeboren kind op geweldadige wijze was overleden, is door de Politie en Justitie een onderzoek ingesteld en in sectie op het lijkje verricht. Hieruit is niet gebleken dat enig misdrijf had plaats gevonden.

Aangifte werd gedaan door een vrouw, dat haar op de de Ruyterkade een handtas met inhoud was ontstolen. Door de Politie wordt een onderzoek ingesteld.

Door den eigenaar van een achttal schapen werd aangifte gedaan, dat deze dieren vermoedelijk waren doodgeslagen door een eigenaar van een plantage, waar de dieren gegraasd zouden hebben. Uit het voorlopig ingesteld onderzoek is gebleken, dat 3 der dieren door een hond zijn doodgebeten, terwijl 5 schapen nog niet zijn terug gevonden. Een en ander wordt nader ondergezocht.

Uit een woning aan de Scharloweg is een wit linnen jas waarin o.a. een portefeuille met een bedrag aan geld bevond ontvreemd..

Eveneens werd een bedrag aan geld ontvreemd uit een perceel aan de Seranostraat.

Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Door een bemanningslid van een alhier liggend schip werd aangifte gedaan van mishandeling.

De mishandelde had een slag op een zijner ogen ontvangen, wardoor dat lichaamsdeel verwond was.

Aangifte werd gedaan van diefstal of verduistering van een benzine bon boekje.

Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Moord.

Donderdagavond kregen twee Curaçaoenaars, beiden genaamd Koeiman, twist op de driemaster Caribia, die zand lag te lossen aan de Isla. Als gevolg trok een zijn mes en bracht daarmede de andere enkele stoten toe in hals en buik, die daarop zwaar gewond neerviel. Naar het hospitaal vervoerd stierf de man kort daarop.

De dader is in arrest gesteld.

GEMENGD NIEUWS.

Het vertroetelde kind als schooltiran.

Reeds van oudsher bewogen de meeste problemen in het opvoedingswezen zich rond de vraag: Zal het kind streng behandeld of wel vertroeteld worden? Nu zijn er goddank tussen deze twee uiterste tegenstellingen in de werkelijkheid heel veel mogelijkheden, die de weg tot juiste opvoeding aanwijzen.

Het onderzoek wil echter, onafhankelijk van de practische oplossing telkens weer de grondstellingen der paedagogiek opnieuw naar voren brengen.

Zo kwam het kort geleden op een congres der Britse geleerden in Aberdeen tot een discussie over de vraag, welke de voornaamste fouten zijn, die bij de opvoeding van de kinderen begaan worden. Van ene zijde werd beweerd, dat het vertroetelen voor de opgroeiende mens veel groter nadeel is als de wellicht al te strenge behandeling. De kinderen moesten dan later onder de gevolgen der „apenliefde" van hun ouders lijden en op tragische wijze de zin van het Bijbelwoord van de „zonde der vaderen aan de lijve ondervinden.

In de wetenschappelijke verhandelingen werd bijzondere aandacht geschonken aan de kinderen, die zich in de school als opvallend onopgevoede kinderen van hun kameraden onderscheiden en zich als ware tirannen der klas gedragen.

Meermalen komt men dan tot de ontdekking, dat het kinderen zijn, die thuis door de liefdevolle zorgen omgeven waren om wier wel en wee het middelpunt in huis vormden. Dat is echter tegelijkertijd de bron van vele gevaren. Het kind is dan later wanneer het in een andere omgeving ,zoals b.v. van de school komt, ten diepste teleurgesteld, dat het daar niet dezelfde bezorgdheid en attentie ondervond. En nu tracht het de aandacht der andere mensen op iedere maar denkbare wijze op zich te trekken. In de onwennigheid, die een nieuwe omgeving voor een kind altijd met zich brengt, vervalt het kind dan tot de grootste ongepastheden, altijd met de onbewuste bedoeling onderwijzer en kinderen voor het eigen kleine en „gewichtige" bestaan te interesseren.

Deze poging uit zich vaak in formele grofheden en in een gedrag, dat men brutaal, onopgevoed en wat al niet meer zou kunnen noemen, dat echter in werkelijkheid niets anders is dan het resultaat van de verkeerde opvoeding thuis.

HAAGSE KINDERJUFFROUW BIJ DE BELGISCHE KONINGSKINDEREN

Koningin Astrid zegt dat zij alleen Nederlands mag spreken.

Men zou het de „roman van de kinderjuffrouw kunnen noemen, die onverwacht werd uitverkoren om koningskinderen Nederlands te leren..." aldus de Telegraaf".

Een Haags meisje van goede huize werd enige weken geleden opgeroepen bij een Hollandse dame in de residentie om zich aan te melden als kinderjuffrouw. Het bemiddelingsbureau van de vereniging „Tesselschade" was opgebeld, met het verzoek, sollicitanten te willen zenden aan een adres in den Haag. Het gevolg was, dat twintig meisjes zich daar vervoegden en er een Belgische dame vonden, mevrouw Lebrun, die tijdelijk bij een Haagse vriendin was gelogeerd. Mevrouw Lebrun zocht een meisje van 28 jaar uit, nadat zij er zich van overtuigd had, dat zij beschaafd Nederlands sprak en beschaafde omgangsvormen had. Kort daarop ontving zij uit Brussel het verzoek zich naar Brussel te begeven naar de woning van mevrouw Lebrun.

Toen de kinderjuffrouw de salon binnenkwam bij mevrouw Lebrun, kwam er een dame op haar, die een vriendelijk gesprek in het Frans aanknoopte. Nog steeds wist het Haagse meisje niet anders of zij zou bij mevrouw Lebrun in betrekking komen. Wie schetst haar grote verrassing, toen zij ontwaarde, dat het koningin Astrid was, die haar tegemoet was gekomen.

De koningin vertelde haar, dat zij haar wenste aan te stellen tot kinderjuffrouw bij haar drie kinderen, met de speciale opdracht dat zij met de koningskinderen nooit anders dan Nederlands zou mogen spreken. De kinderen moeten goed Nederlands leren spreken en daarom had men een beschaafd Haags meisje hiervoor uitgezocht. Koningin Astrid vertelde nog, dat zij zelf zich ook meer in de Nederlands taal wilde bekwamen en daarom de gesprekken met haar kinderen meermalen zou bijwonen. Als de Belgische koningskinderen naar Noordwijk komen a.s. zomer, om ten huize van den burgemeester van Noordwijk verder zich in de Nederlandse taal te bekwamen zal zeer vermoedelijk ook de Haagse kinderjuffrouw meekomen. Op 1 Mei is de kinderjuffrouw bij het Belgische vorstenhuis in functie getreden.

De Haagse kinderjuffrouw was natuurlijk in de wolken met haar eervolle benoeming.

POSITIE VAN DE GULDEN.

Nederland laat zich niet door het buitenland de wet voorschrijven.

In het jongste maandoverzicht van de Rotterdamse Bankver. treffen wij o.m. een beschouwing aan naar aanleiding van de jongste aanval op de gulden. Allereerst wordt opgemerkt, dat onvermijdelijk door de devaluatie van de Belga ook de vraag van de toekomst der andere valuta's van het goudblok accuut moest worden. In Nederland zijn echter de verhoudingen geheel anders dan in België. Het Ned. bankwezen is gezond; een dergelijke nauwe relatie met de industrie als in België bestaat, kent Nederland niet. De deposito's van het publiek zijn niet zo groot, de liquiditeit der instellingen is zoals de balansen aantonen, buitengewoon groot en van prima karakter. De innerlijke kracht der instellingen is zo groot, dat zij zelfs de verliezen, die ontstaan zijn door de Duitse maatregelen, hebben kunnen afschrijven, zonder dat de dividend-uitkeringen behoefden te worden verminderd. Nederland is bovendien een crediteurland: zijn standpunt ten opzichte van het devaluatie-vraagstuk is daardoor anders dan dat van een debiteurland.

Indien men een paniek buiten beschouwing laat, kan een land uit drieërlei hoofde gedwongen worden zijn valuta te laten vallen: n.l. in de eerste plaats als gevolg van de positie van de staatsfinanciën, in de tweede plaats op grond van algemeen-economische overwegingen of overwegingen die verband houden met de positie van een bepaalde bedrijfstak en in de derde plaats uit hoofde van de zwakke positie van zijn circulatiebank.

Wat de staatsfinanciën betreft, deze zijn in Nederland in orde en de regering waakt er angstg voor, dat tegenover alle uitgaven, welke de, vergeleken met enkele jaren terug zo geheel gewijzigde toestanden met zich brengen, ook dekking bestaat. De met succes doorgevoerde conversie-operaties vormen het bewijs voor het vertrouwen in de staatsfinanciën. De Ned. staatsschuld heeft in de laatste jaren geen toeneming van betekenis en in het laatste jaar zelfs een vermindering ondergaan. Het totale bedrag der schuld van 2.7 miliard, kan voor een land als Nederland niet hoog worden genoemd.

Wat de algemeen-economische toestand betreft moet erkend worden, dat de devaluatie van zo vele buitenlandse valuta's de Ned. economische huishouding voor vele en moeilijke problemen stelt, die de gang van zaken nadelig beïnvloeden en tot deflationistische maatregelen nopen. Men is zich er echter in Nederland van bewust, dat de noden der exportindustriëen en voor een groot deel ook van de landbouw — nog meer dan door de concurrentie van het buitenland veroorzaakt worden door de maatregelen van het buitenland op handelspolitiek gebied en daartegen helpt ook geen valuta-depreciatie. Ook wanneer men wijst op de voordelen van de pondendepreciatie, maakt dat in Nederland weinig indruk, omdat men daar maar al te goed weet, dat Groot-Brittanië behalve over een binnenlandse markt van 50 millioen personen nog over een gesloten afzetgebied van ongeveer 400 millioen aan zielen beschikt dat bijna alle grondstoffen en voedingsmiddelen kan leveren, die Groot-Brittanië nodig heeft.

De verzorging van Nederland met grondstoffen zou veel duurder worden, wanneer zij niet meer in volwaardige guldens kan worden afgerekend. Ten slotte zijn er ook op het ogenblik nog verschillende belangrijke Nederlandse bedrijfstakken, die bevredigend werken. Voorts zou een devaluatie in het huidige stadium ook zeer laat komen, nu op de weg van de aanpassing reeds een zeer belangrijk stuk is afgelegd.

Wat tenslotte het derde punt betreft: de positie van de Ned. Bank is buitengewoon sterk. Ook na de jongste goudonttrekkingen is de dekking der biljetten en andere direct opeisbare verplichtingen bijna twee maal zo hoog als wettelijk is voorgeschreven.

Dit alles betreft wat men zou kunnen noemen de materiële zijde dezer kwestie. Daarnaast staat de psychologische. In dit opzicht dient er op gewezen te worden, dat de Nederlander vasthoudt aan de leuze „pacta sunt servanda". Wanneer ten tijde van het afsluiten der overeenkomst de gulden met een gehalte van 604,8 mgram goud. betaalmiddel was, moet ook de betaling in dergelijke guldens wórden nagekomen.

Ten slotte is het — en deze opmerking geldt vooral voor diegenen, die geloven door verbreiding van onware berichten over de verhoudingen en de schepping van een paniek een druk op de openbare mening in Nederland of op de regering te kunnen uitoefenen — geen Ned. karaktertrek zich door het buitenland tegen eigen overtuiging in de wet te laten voorschrijven.

Alles tezamen genomen, zo besluit de schrijver zal men dan ook kunnen zeggen, dat de Ned. gulden op het ogenblik en voor zover het de naaste, te overziene toekomst betreft, geen gevaar loopt.

DE FILM VAN DE WEEK.

Alle filmvertoningen in het **Theater Brion** zijn van goedgekeurde films.

Van 15 tot en met 23 Juni.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In het Theater Roxy.

Barretts of Wimple St.
I am Suzanne.

In Hollywood.

Treasure island.
I am Susanne.

In Cinelandia.

Barretts of Wimple St.
Life in the Raw.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

In het theater Roxy.

Paris interlude.
Private Scandal.

In Hollywood.

The house of 56th street.
Private Scandal.
Paris interlude.

In Cinelandia.

Bride of Frankenstein.
The thin man.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Byrd.

De Zuidpoolreiziger admiraal Byrd is met zijn 120 mannen, verdeeld over zijn twee schepen, de „Jacob Ruppert" en de „Bear of Oakland", weergekeerd van de grote reis naar de Zuidpool, te Washington schitterend ontvangen door President Roosevelt en met eerbewijzen overladen. Het gezelschap, dat in Klein-Amerika geleefd heeft met de grootse en onbarmhartige krachten der natuur, voelt zich in de beschaving nog een beetje onwennig. De moeder en de vrouw van Byrd hebben hem het eerst verwelkomd, zijn echtgenote was hem zelfs tot Panama tegemoet gereisd.

Er zijn twee groepen onder de weergekeerden, voor wie het verblijf te Washington minder aangenaam is. Dat zijn ten eerste de pinguins, de gezellige en nieuwsgierige, op professors lijkende vogels, die men heeft meegebracht en die door blokken kunstijs in hun kooi de illusie bijgebracht krijgen, dat er nog een beetje „pool" om hen heen is. Verder zijn er de trouwe trekhonden, die het te kwaad kregen en die, met de tong uit de bek, vreselijk lijden van de warmte. Men zal ze naar Boston brengen om te trachten ze te acclimatiseren.

Byrd heeft Boston verlaten op 22 October 1933 en is dus ruim anderhalf jaar weg geweest. Hij had aan boord van zijn twee schepen 150 honden, zes tractors en vier vliegmachines en verder de meest moderne uitrusting voor wetenschappelijke onderzoekingen. Het plan was, om zo ver mogelijk door te dringen in de grote ijsbarrière, die het arctische gebied begrenst en vervolgens om met behulp van de vliegmachines, de tractors en de hondensleeën zoveel mogelijk onbekend land te verkennen. Niemand beter dan Byrd kon deze taak vervullen. Hij is een onverschrokken ontdekkingsreiziger. In 1925 vloog hij per vliegmachine over de Noordpool, in 1927 stak hij per vliegtuig de Atlantische Oceaan over en in 1929 vloog hij naar de Zuidpool, waar hij toen al de basis Klein-Amerika stichtte. De thans voltooide langdurige reis echter heeft een veel intensiver onderzoek mogelijk gemaakt. Klein-Amerika werd meer beschouwd als een „blijvende" woonstee, voor zover dit begrip tussen ijsverschuivingen en sneeuwstormen opgaat, men heeft er electriciteit aangelegd, telephoon en radio. Verscheidene malen heeft Byrd door de radio iets van zijn avonturen verteld aan de luisteraars, die te New York of San Francisco rustig in hun leunstoel waren gezeten. Ook zijn postkantoortje werkte geregeld, maar op 'n gegeven ogenblik was het stempelapparaat vastgevroren, zodat de verzamelaars woedend werden, omdat zij postzegels kregen met een andere stempel dan ze verwacht hadden.

De ontdekkingsreizigers hebben 123 mijlen van Klein-Amerika af een nieuwe basis gesticht, om hun wetenschappelijke onderzoekingen voort te zetten in de buurt van de Queen Maud-bergen, een keten, die de weg naar de Pool afsluit. Op deze vooruitgeschoven post, gehuisvest in een simpele hut, heeft Byrd vier maanden in volledige eenzaamheid doorgebracht. Hij zat daar op de koudste plaats van de aardbol en hoewel de admiraal, die een bescheiden man is, er niet veel over los laat, is het zeker, dat hij daar verschrikkelijke ontberingen heeft geleden. In de eerste weken vond hij een zekere bevrediging in de eenzaamheid daar, temidden van de grootste ruimten. Maar op een dag werd hij ziek, vergiftigd door de dampen van zijn petroleumkachel. Als een stoïcijn wilde hij niet zijn gezellen ter hulp roepen en hij ging voort hun door de radio optimistische berichten te zenden. Toen zijn reisgenoten hem aan het eind van die eenzame overwintering, zelfs door de kluizenaars in het gebergte van Tibeth niet geëvenaard, kwamen opzoeken, vonden ze een man, die nog slechts een schaduw van zichzelf was. Men had niet veel later moeten komen, of men zou een bevroren lichaam hebben gevonden.

Thomas Poulter, de wetenschappelijke leider van de expeditie, heeft de reden verklaard, waarom Byrd er de voorkeur aan gaf om daar vier maanden heel alleen te zitten. Hij meende, dat de redenen daarvan van psychologische aard waren. Hadden daar twee mannen in zulke omstandigheden geïsoleerd gezeten, dan zou waarschijnlijk een wrijving en tenslotte een twist niet zijn uitgebleven.

Men spreekt van plotseling opkomende verstoringen van het geestesevenwicht bij personen in de arctische gebieden. Maar het laatste geheim van die vrijwillige eenzaamheid, temidden van de oneindige stilte, zal men wellicht nooit te weten komen. Was ooit een mens zóozeer „der Welt abhanden gekommen"?

Een der voornaamste doeleinden van de expeditie was de exploratie van Mary Byrd-land, genaamd, naar de vrouw van den leider, dat met sleden, tractors en vliegtuigen moest verkend worden. De vliegeniers verwijderden zich tot 800 kilometer van hun basis. Lange tijd heeft men gemeend, dat er een doorgang was, een zee, die het Zuidpoolgebied doorsneed. Maar de onderzoekingen hebben nu uitgemaakt, dat er geen diepe doorsnijdingen zijn en die aaneenschakeling van plateaux, geveegd door constante, snijdende stormen, tenzij de met ijs gevulde valleien.

Tal van keren zijn de ontdekkingsreizigers, bedreigd door misten en sneeuwstormen, ternauwernood aan de dood ontsnapt. Het kwam voor, dat een vliegtuig plotseling een niet in 't zicht gekomen top tegenkwam. Landen in die witte woestenij was uitgesloten, het zou een zekere ramp hebben opgeleverd. Daarom moest men, telkens als dit geschiedde, terugkeren naar de vertrekbasis, aangeduid door de seinen van de radio en men mocht al zeer verheugd zijn, dat de machines niet tegen de toppen waren te pletter geslagen.

Hoewel alle onderzoekingen nog niet zijn geboekstaafd, staat toch al vast, dat Byrd 200.000 vierkante mijl nieuw gebied heeft ontdekt.

Duizenden photo's, genomen uit de vliegtuigen, die een geweldig hulpmiddel zijn geworden voor den modernen ontdekkingsreiziger, schenken verder de eerste gegevens over Mary Byrd-land. Ook toonde deze reis aan, dat vliegen en radiozenden mogelijk is op iedere plek van onze sombere planeet.

We kunnen niemand aanraden een plezierreisje naar de Zuidpool te ondernemen. Boulevards, geriefelijke hotels, schouwburgen, dancings of liefelijke natuurtaferelen zal men er vooralsnog niet aantreffen. Maar de voornaamste obstakels die de natuur den mens in de weg stelde, zijn thans overwonnen, dank zij den onvergelijkelijken ontdekkingsreiziger Byrd en zijn mannen, zijn dieren en technische hulpmiddelen.

Met ossenbloed.

Ernest Michel, u weet wel, de befaamde Ernest Michel, is tegenwoordig gouwleider voor Nederland van het Dinaso en schrijft nu liederen van een nationale strekking, welke hij onlangs heeft gebundeld onder de titel „Nieuw Land." Daar is niet vreemds aan, maar een beperkt aantal exemplaren van dit boek werd „door den schrijver met ossenbloed getekend."

Ziet, dit belangwekkende feit in onze vaderlandse geschiedenis heeft geweldige consequenties, waaraan men niet zal kunnen ontsnappen. Reeds maakte een Zuid-Nederlands schrijver de opmerking, dat nu voortaan ieder auteur een eigen sap moet hebben, waarmede hij zijn boeken persoonlijk tekent. Dus ook een echte leider gebleken. Een pionier, kortom!

Nu is het voor de Vlamingen niet moeilijk een sap gereed te hebben, want de Vlaamse letterkunde heette vanouds immers „sappig". Maar wat moeten de arme Nederlandse dichters nu gaan doen? Men kan toch van Dr. P. C. Boutens niet verlangen, dat hij gedurig het hemels ambrosijn bij de hand heeft? Laat J. C. Bloem dan al tekenen met een pen, gedoopt in de wateren van de Styx, maar men vraagt zich, of dit een sterke afdruk zal geven op het papier. Hetzelfde geldt voor het water van de Jang-Tse-Kiang, waarmede J. Slauerhoff tekenen moet. Zelfs in de vijver van de „Tuin van Eros" zal Engelman geen vocht vinden, dat op papier „houdt". Top Naeff tekent met thee, dit heeft tenminste een kleurtje, maar Viruly zal benzine moeten gebruiken en dat geeft weer weinig opvallende resultaten. Anthonie Donker tekent met sneeuw, A. den Doolaard zou het met pruimen-jenever moeten doen, maar in zijn boek „Orient-Eenpress" wordt zoveel van dit vocht verbruikt, dat er niets meer over is. Albert Kuyle tekende voorheen met het zweet der arbeiders, maar men bericht, dat hij thans een flesje kanaalwater zal aanvragen bij Ir. Mussert, eveneens onzichtbaar vocht dus.

Is het een wonder, dat de edelmoedige geste van Ernest Michel, al vindt ze ook nog zoveel navolging in ons land, toch niet de indruk zal maken, welke de grote leider verwacht?

GEMENGD NIEUWS.

Een theater in het slot van Versailles.

Onder presidium van den dichter Paul Valery is in Parijs een comité gevormd, dat zich ten doel stelt, de operazaal in het slot van Versailles, die onder Lodewijk XV gebouwd werd, tot een theater voor klassieke Franse kunst te verbouwen. De benodigde middelen hiervoor — zes millioen francs — zijn reeds veilig gesteld. Om de idee in werkelijkheid te zetten, ontbreekt nog slechts een enkele toezegging, n.l. het ja-woord van de Senaat, die sinds 1875 eigenaar van opera-zaal is, deze echter sedert de laatste zitting in het jaar 1897 niet meer gebruikt heeft, vooral omdat de zaal zonder verwarming en verlichting is. Evenals Engeland zijn Shakespeare-spelen in Stratford-on-Ovon, Duitsland zijn Wagner-feestspelen in Bayreuth, Oostenrijk zijn Salsburg, Italië de kunstwerken in Venetië en Florence heeft, zo zal Versailles in de toekomst eenmaal per jaar gedurende twee à drie weken in de zomer een... tempel van klassieke Franse kunst van toneel en opera worden.

10.000 aardbevingen per jaar.

Uit de statistieken blijkt dat er geen uur voorbijgaat, zonder dat ergens ter wereld een aardbeving plaats heeft. De seismografen registreren ongeveer 10.000 aardbevingen per jaar. De helft van deze bevingen in het inwendige der aarde geschiedt echter zo onmerkbaar, dat alleen de gevoeligste seismografen ze kunnen vaststellen; bovendien kan men ook het grootste aantal aardbevingen, die geregistreerd worden, als ongevaarlijk beschouwen. Er blijven dus slechts honderden werkelijk gevaarlijke aardbevingen per jaar over. Hiervan zijn ongeveer 90% de z.g. tectonische bevingen die veroorzaakt worden door verschuivingen in de aardkorst, terwijl de overige van vulcanische aard zijn.

Het land, dat het meest door aardbevingen geteisterd wordt, is Japan,, waar niet minder dan 6000 aarbevingen per jaar geconstateerd worden; op de tweede plaats komt de Westkust van Amerika, met Californië als hoofdpunt. In Europa tenslotte zijn de landen aan de Middellandse Zee: Italië en Spanje, het meest geteisterd.

Waar leven de oudste mensen?

Tot voor korte tijd gold Bulgarije als het land der stokoude patriarchen, die met 100 jaar het hoogste punt van hun levensweg bereiken en pas op 130 of 140-jarige leeftijd de wereld vaarwel zeggen. Maar onder de bergvolken van de Noord-Kaukasus moeten nog oudere mensen leven. In het hart van het gebergte, in een van stenen opgestapelde hut, moet een man leven, Murzabekow genaamd, die 146 jaar telt. Zijn geheugen is nog fris, hij vertelt vlot gebeurtenissen die 100 jaar geleden zijn gebeurd. Zuivere berglucht, geitenmelk en kristalhelder water hadden zijn hart en longen eeuwig jong gehouden. In het aangrenzende dorp woont een vrouw Chulajeva-Atlijn genaamd: zij telt 143 lentes, haar man was op 110-jarige leeftijd gestorven, haar oudste zoon is 90 jaar, de jongste 60.

In het dorp Kumisiby Tablis leeft Armij Lagiasvili, die naar men beweert 150 jaar is, zijn vriend Chapar Chint moet 154 jaar zijn. In het dorp Gali leeft de 130-jarige Kecba, zijn nakomelingenschap bestaat uit 71 zonen, kleinzoons, achterkleinzoons, en achter-achterkleinzoons.

DE GEVLEUGELDE MENS WERKELIJKHEID.

Russische parachutist vliegt 1200 meter met vleugels aan armen en benen.

De gevleugde mens is werkelijkheid geworden. De bekende Russische parachutist Charachorof heeft op een hoogte van 3000 meter boven Rostof in horizontale richting een afstand van 1200 meter afgelegd, alleen met behulp van vleugels aan zijn armen en benen.

Na deze vlucht opende hij zijn parachute en kwam zonder moeite op de grond neer, nog steeds met zijn vleugels aan. Dit is de vierde tocht van deze soort ter wereld en de tweede geslaagde poging in Rusland.

Hoe het er daarginds uitzag . . .

Onlangs vonden de Roemeense luisteraars in hun programma-blad een lezing aangekondigd van een generaal, die een vreemde natie had bezocht. Op het gestelde uur werd met passende eerbied de hoge spreker aangekondigd. „Dames en Heren luisteraars, wij staan hier voor een volslagen ruïne. Overal rookt en walmt het. Moeders roepen angstig om hun kinderen..." Men begrijpt de algemene verbazing der luisteraars, die, toen de lezing plotseling afgebroken werd, wel begrepen, dat hier een vergissing in het spel was. Met duizend excuses verklaarde de omroeper, dat de lezing van een generaal op gramofoonplaten was vastgelegd, aangezien hijzelf verhinderd was op dat ogenblik voor de microfoon op te treden. Er was echter een verkeerde plaats en wel een reportage van een dorpsbrand onder de naald gekomen.

Postduiven en Radio.

De bekende schrijver Maurice Maeterlinck schrijft in zijn nieuwste boek „Duiven en spinnen", dat het oriënteringsvermogen van duiven in de nabijheid van een radio-zender ernstig gestoord wordt. Talrijke proefnemingen hadden in dit verband reeds plaats. Zo werden in Frankrijk een 200-tal duiven bij een sterke zender losgelaten. Slechts een gering aantal zette koers in de goede richting, de overigen bleven echter om de antennetoren heen en weer zwenken. Eerst nadat de zender was uitgeschakeld, vervolgden zij hun weg.

Bijblad van de „AMIGOE DI CURAÇAO" van 15 JUNI 1935.

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN 9 6-'35.

BISMARCK—HERCULES 3—2.
ASIENTO II—M.S.V. II ASIENTO niet opgekomen.
H.V.V.—TRANSVAAL. 0—2.
JONG HOLLAND—TRAPPERS niet doorgegaan.

STAND-COMPETITIE-WEDSTRIJDEN per 9 Juni 1935.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG HOLLAND	3	3	0	0	11	1	6	2.—
R.C.C.	2	2	0	0	4	1	4	2.—
TRAPPERS	3	2	0	1	6	1	4	1.33
VOLHARDING	3	2	0	1	5	2	4	1.33
BISMARCK	3	2	0	1	8	6	4	1.33
HERCULES	4	2	0	2	4	6	4	1.—
M.S.V.	5	2	0	3	11	9	4	0.80
H.V.V.	3	0	2	1	2	4	2	0.66
TRANSVAAL	3	1	0	2	3	6	2	0.66
AJAX	3	0	1	2	0	6	1	0.33
ASIENTO	4	0	1	3	3	14	1	0.25

B-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
SCHERPENHEUVEL	3	3	0	0	12	2	6	2.—
VOLHARDING II	3	3	0	0	7	0	6	2.—
R.C.C. II	3	2	1	0	6	2	5	1.67
HERCULES II	3	2	0	1	5	5	4	1.33
JONG-HOLLAND II	4	1	2	1	6	4	4	1.—
TRAPPERS II	4	1	2	1	7	7	4	1.—
M.S.V. II	2	1	0	1	2	5	2	1.—
BISMARCK II	2	0	1	1	1	3	1	0.50
TRANSVAAL II	4	1	0	3	3	9	2	0.50
AJAX II	4	1	0	3	2	10	2	0.50
ATLETICO	5	1	0	4	2	5	2	0.40
ASIENTO II	1	0	0	1	0	1	0	0.00

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 16 Juni.

MUNDO NOBO:
A-klasse: Hercules—R.C.C.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Elfrink.

B-klasse: M.S.V. 2—Bismarck 2.
Aanvang: 3.15 precies.
Scheidsr.: Dijk.

GASPARITO:
A-klasse: Ajax—Transvaal.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Hagendijk.

SCHERPENHEUVEL:
B-klasse: Volharding 2—Scherpenh.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Visser.
De bus naar Scherpenheuvel vertrekt om 3.45 u.m. v. h. Wilhelminaplein.

Zondag, 23 Juni.

MUNDO NOBO:
A-klasse: Bismarck—Volharding.
Aanvang: 4.30 precies.

B-klasse: M.S.V. 2—R.C.C. 2.
Aanvang: 3.15 precies.

SCHERPENHEUVEL:
B-klasse: Asiento 2—Scherpenheuvel.
Aanvang: 4.30 precies.
De bus naar Scherpenheuvel vertrekt om 3.45 u.m. v. h. Wilhelminaplein.

GASPARITO:
A-klasse: Jong Holland—Trappers.
Aanvang: 4.30 precies.

DE HOOP:
A-klasse: Ajax—Volharding.
Aanvang: 4.30 precies.

Zondag, 30 Juni.

MUNDO NOBO:
A-klasse: Jong Holland—Transvaal.
Aanvang: 4.30 precies.

B-klasse: Volharding 2—Hercules 2.
Aanvang: 3.15 precies.

RIO CANARIO:
B-klasse: Asiento 2—R.C.C. 2.
Aanvang: 4.30 precies.

GASPARITO:
A-klasse: Bismarck—M.S.V.
Aanvang: 4.30 precies.

DE HOOP:
A-klasse: H.V.V.—Trappers.
Aanvang: 4.30 precies.

Het Bestuur.

SPORT IN NEDERLAND.

Voetbal.

Om het landskampioenschap: GO AHEAD—P.S.V. 2—0.
Stand op 10 Juni:

	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punt.	Gem.
P.S.V.	7	5	1	1	21	12	11	1.57
GO AHEAD	7	4	2	1	13	10	10	1.43
AJAX	7	3	0	4	8	10	6	0.86
VELOCITAS	6	2	1	3	10	8	5	0.83
D.W.S.	7	0	2	5	3	15	2	0.28

Zwaluwen—Reading 3—3 (Rust 2—1)
Lierse Sportkring—Feyenoord 4—2
Ajax—Wisla (Krakau) 5—3

Wielersport, Nederland verslaat België met 26 tegen 21 punten in de amateurswedstrijden te Den Bosch.

Pijnenburg verslaat in de sprintwedstrijden de wereldkampioen Scherens.

Paardensport. Greter werd op het internationaal concours te Aken tweede in de grote jachtrit.

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDELING
WILLEMSTAD — CURAÇAO.

GROEPNIEUWS

Van Maandag 17 tot en met Zondag 23 Juli 1935.

Uit de leiderskamer: Zondagavond, 9 Juni werd in het Pinksterkamp geinstalleerd tot Padvinder Boy Gorsira.

Bevorderd tot ass. patr. leider Luis Ley en Jan Schuitemaker.

Ik breng door middel van dit bericht tevens de groeten over van H.P.L. Ru Boom aan alle bekenden en troepleden, met de vraag, „hem te schrijven."

De hopman.
M. v.d. Maarel Jr.

Patrouilleavonden: Herten houden hunne patr. avond op Dinsdag, 18 Juni.

Arenden en Vossen hun bijeenkomst Woensdag, 19 Juni.

Wolven, zoals vastgesteld Donderdag, 20 Juni.

(De P.L.'s zorgen voor de goede training in 2e klasse eisen en doen een etalage-oefening met hunne patr. leden.

Denk om de gipssporen-wedstrijd.

Troepavond.

Vrijdag, 21 Juni: Op de bekende tijd verzamelen.

Troepspelen en deductie-oefening: „De Bankroof".

Anatomise-les en exercitie.

Troepbijeenkomst.

Zondag, 23 Juni: Patrouille-opdrachten voor Hike-tochten.

(Deze opdrachten worden Vrijdag uitgereikt).

M.

Training voor Nieuwelingen.

Aanmelding voor nieuweling Padvinder en Welp.

Woensdag, 19 Juni: van half vijf tot half zes.

Clubhuis de Groene-Rif-Brugweg. I.

De Rimboe-jacht in deze week van de Horde van Groep I Willemstad-Curaçao.

Dinsdag, 18 Juni: Om half vijf present en appel inleveren. (schoenen-controle).

Toneel-training voor de viering van het 5-jarig bestaan.

Exercitie en zintuig-spelen (Wat is

Zaterdag, 22 Juni: Wij vertrekken om 2 uur van het groepterrein.

Zwemtocht naar Jan Thiel en een Vlagge-roof gevecht.

Thuis om half zes.

Goede Jacht en veel G ...D...

De Oude Wolf.

Enige beschouwingen over het verband tussen de betalings- en handelsbalans van een land.

Gedurende de laatste 10 jaren kan men in vrijwel alle landen waarnemen, hoe steeds meer maatregelen worden getroffen, waarmee getracht wordt, de nationale welwaart te beschermen.

Verhoogde invoerrechten en contingenteringen zijn een dagelijks verschijnsel geworden. Wanneer men zich echter afvraagt, op welke gronden deze maatregelen gebaseerd zijn, dan komt men tot de conclusie, dat deze veelal op een verkeerde grondslag berusten Wat hoopt men door verhoogde invoerrechten en contingenteringen te bereiken? Men verwacht hierdoor de invoer van buitenlandse goederen te beperken en dus een gunstiger handelsbalans te verkrijgen. Een handelsbalans geldt als gunstig, wanneer de uitvoer de invoer overtreft. Gaat men de regeringsprogramma's en redevoeringen der laatste jaren nog eens na, dan blijkt bij vele landen de regering het tot haar eerste plichten te rekenen, hun land een zo groot mogelijk export-saldo te bezorgen. Dit streven komt dan o.a. aan het licht door steeds hoger opgevoerde invoerrechten en contingenteringsbesluiten, waarmede men het doel, de gunstige handelsbalans tracht te bereiken.

Wanneer men echter voor enkele landen nagaat, hoe gedurende een lange reeks van jaren de handelsbalans eruit ziet, dan komt men tot een verrassend resultaat. Het blijkt dan, dat alle landen, die als rijk en kapitaalkrachtig bekend staan, geregeld een ongunstige handelsbalans vertonen. Hieronder volgen voor Duitsland, Engeland, Frankrijk en de Ver. Staten enkele cijfers, ontleend aan een publicatie der Nederl. Vereniging voor Vrijhandel:

Jaar	in mill. Mk. Duitsland	mill. Pd. St. Engeland in	mill. Frs. Frankrijk in	in mill. $ Veren. Staten
1860	—	— 44,9	+ 379,8	— 02,1
1870	—	— 58,8	— 65,3	— 49,7
1875	— 1035,9	— 92,3	— 335,9	— 27,0
1880	+ 199,9	— 124,8	— 1565,3	+ 169,3
1890	+ 819,0	— 92,5	— 683,5	+ 71,6
1900	— 1154,2	— 168,7	— 589,1	+ 540,3
1910	— 1459,4	— 168,7	— 939,5	+ 163,0
1920	— 219,4	— 375,5	— 23010,0	+2978,7
1925	— 3171,7	— 393,2	+ 1659,5	+ 642,1
1928	— 1725,6	— 351,7	— 2060,8	+ 952,2
1930	+ 1642,5	— 387,2	— 9655,6	+ 720,3
1932	+ 1072,7	— 287,0	— 10133,0	+ 254,1

Men ziet hieruit, hoe Engeland vanaf 1860 steeds een ongunstige handelsbalans vertoont, hoe Duitsland op een enkele uitzondering na eerst vanaf 1930 een positieve handelsbalans heeft gekregen, hoe eveneens de Franse handelsbalans overwegend negatief is, en alleen Amerika een uitzondering maakt, over welk verschijnsel hieronder nog een en ander volgt. Het schijnt bij de beschouwing van deze cijfers wel gerechtvaardigd, twijfel uit te spreken of de uitdrukking „Ongunstige handelsbalans" voor het geval de invoer de uitvoer overtreft, juist is.

Voor Frankrijk is de balans altijd negatief geweest behalve in de jaren 1871/1927, toen tengevolge van een vertrouwenscrisis, grote kapitalen naar het buitenland verhuisden.

Op aardige wijze wordt door Jacques Rueff in l'Européen met het volgende verhaaltje het onlogische van de uitdrukking „ongunstige handelsbalans" gedemonstreerd.

„Er was eens een kapitein, die met zijn schip handel dreef tussen Frankrijk en Engeland. Het was in die tijden, waarin de schippers zelf hun lading kochten en in de vreemde gingen verkopen. Deze kapitein was, behalve een goed zeeman, een uitstekend handelsman. Hij kocht een uitgelezen partij Bordeauxwijn, waarvoor hij een millioen Frank betaalde, en met deze lading aan boord, richtte hij de steven naar Engeland. Door de Franse douane werd een uitvoer van een millioen franks geregistreerd.

Engeland werd veilig bereikt en voor Twee millioen franks verkocht de kapitein zijn wijn.

Als goed handelsman kocht hij hiervoor een partij katoenen stoffen en was hierbij zo gelukkig in zijn keuze en wist deze lading onder zulke voorwaarden te verkrijgen, dat bij zijn terugkomst in Frankrijk de Franse douane de waarde van zijn lading op vier millioen francs taxeerde.

Hierdoor was dus bij de Franse handelsbalans enerzijds een post van een millioen francs als export gekomen, anderzijds een post van vier millioen francs als import, zodat deze handige kapitein het had klaargespeeld, de Franse handelsbalans een nadelig saldo van drie millioen francs te bezorgen.

Iedereen zal het er over eens zijn, dat deze man, behalve een goed zeeman, teit en bekwaamheid kans had gezien de toch al passieve handelsbalans nog slechter te maken door er een deficit van drie millioen aan toe te voegen, zoal niet verdiende opgehangen te worden, dan toch in ieder geval uit zijn beroep moest worden ontzet.

Gelukkig waren niet alle Franse zeelui even slechte patriotten. Een ander kapitein had de beschikking over vier millioen francs, waarvoor hij wijn kocht. De douane, ijverig als altijd, nonteerde bij zijn vertrek uit Frankrijk een export van vier millioen .Echter waren de wijnen zo slecht gekozen en hadden zij door de zeereis zo geleden, dat de Engelse wijnkopers hem ternauwernood twee millioen voor zijn lading wilden betalen. Voor deze twee millioen kocht ook hij katoenen stoffen, maar liet zich bestelen en bedriegen, zodat bij zijn komst in Frankrijk de douane slechts de werkelijke waarde nl. een millioen franc kon noteren.

Met deze reis had de kapitein zich geruineerd, want hij had er drie millioen aan verloren, maar hij had een post van drie millioen francs aan export aan de Franse handelsbalans toegevoegd, zodat iedereen hem voor een goed burger diende te houden en een hoge onderscheiding hem zeker toekwam.

Een derde kapitein ten slotte, een bijzonder slecht zeeman, vertrok met een lading wijn ter waarde van drie millioen francs, door de douane zorgvuldig als export genoteerd. Het schip liep op een klip en verging met man en muis. Alleen de kapitein wist het vege lijf te redden en had ten slotte deze voldoening dat hij, door zijn slechte navigatie, de handelsbalans van zijn land met drie millioen francs had bevoordeeld.

De moraal van dit verhaal is dus, dat, om de handelsbalans zo gunstig mogelijk te maken, men slechts de goederen, die men zo duur mogelijk in het eigen land heeft gekocht, met zoveel mogelijk verlies in het buitenland moet verkopen, terwijl nog eenvoudiger en doeltreffender is, hen maar ineens in zee te doen verdwijnen." Tot zover de Heer Jacques Rueff.

Wij zullen hieronder eens nagaan welke invloeden bij de handelsbalans een rol spelen. Men kan dan de volgende gevallen onderscheiden:

1. In de eerste plaats zijn er rijke landen, die hun kapitaal beleggen in het buitenland. Zij lenen hun geld uit aan minder ruim bedeelde naties. Het gevolg hiervan zal zijn, dat hun handel zich kenmerkt door een overwegende export. Het verschil tussen de export en de import vertegenwoordigt in deze gevallen het kapitaal door deze landen in het buitenland geplaatst. De handelsbalans zal gunstig zijn.
2. Nu is echter door zulk een land, zoveel kapitaal aan het buitenland uitgeleend, dat de rente, door de lenende landen jaarlijks verschuldigd, de nog verder uit te lenen bedragen overtreft. Het resultaat zal een ongunstige handelsbalans zijn.
3. De landen die in de noodzakelijkheid zijn kapitalen te lenen zien hierdoor een overwicht van invoer op uitvoer, zij hebben dus een ongunstige handelsbalans.
4. Nu heeft zulk een land echter genoeg geleend, of, al gaat het door met lenen, dan heeft het al zoveel geleend, dat de te betalen rente het bedrag der nieuwe lening overtreft. Het resultaat zal zijn een gunstige handelusbalans.

Het onder 1. genoemde geval heeft zich voorgedaan bij de Verenigde Staten. Beschouwt men de bovenvermelde cijfers nog eens, dan ziet men inderdaad een sinds 1880 onafgebroken positieve handelsbalans. Dat sedert de crisis het uitlenen sterk verminderd is, komt eveneens in de getallen tot uitdrukking.

Bij Frankrijk ziet men gedurende de laatste jaren een sterke toename van het deficit der handelsbalans. Hiervoor zijn 2 redenen aan te wijzen. In de eerste plaats vindt in deze jaren een herstel plaats van de reeds eerder genoemde crisis van 1925—1927 en in de tweede plaats begint Duitsland geregeld zijn oorlogsschulden te betalen.

Tenslotte Duitsland. Inderdaad ziet men hier, door het betalen der herstelschulden in de laatste jaren, tegelijkertijd met het toenemen van het Franse deficit, de handelsbalans van een ongunstige in een gunstige veranderen. Dat de handelsbalans voor die tijd uitsluitend in 1926 gunstig was, komt ook inderdaad met de feiten overeen, aangezien dit het enige jaar tussen 1924 en 1930 is, dat Duitsland niet geleend heeft.

De grote fout, die in doorsnee gemaakt wordt, is, dat men zich te veel doodstaart op de handelsbalans, **terwijl van werkelijk belang uitsluitend het evenwicht der betalings- of rekeningbalans is.**

Zodra de handelsbalans negatief is, maakt zich een grote angst van het publiek meester, dat noodzakelijkerwijs de betalingsbalans nu ook negatief zal worden.

Niets is minder waar dan dit. In bovenstaande hebben we betoogd, dat alle rijke landen een negatieve handelsbalans vertonen. Maar nu mag men toch niet concluderen, dat hun betalingsbalans ook deficit is. Immers op deze laatste werken invloeden, die niet bij de handelsbalans tot uiting komen. Deze landen hebben kapitaal in het buitenland uitstaan, waarvan rente betaald moet worden. **Dan moet de handelsbalans negatief zijn, juist om de rekeningbalans in evenwicht te houden.** De rol van de handelsbalans is er een van regulateur. Het is de veiligheidsklep, waarmee het evenwicht der betalingsbalans wordt verkregen. Het is een machtig mechanisme, dat buiten elke menselijke bemoeiing het evenwicht handhaaft tussen het debet en het credit, zonder hetwelk een land niet zou kunnen bestaan.

Van pogingen de handelsbalans te beinvloeden en van hoge invoerrechten en contingenteringen verwachte men dus niet veel.

J. Nijman, Accountant.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 15 — 22 Juni 1935.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Falcon	16	New-York	16	Aruba, Maracaibo
Carabobo	16	Maracaibo	16	New-York
Costa Rica	16	Amsterdam	17	Pto. Limon
Cottica	17	Amsterdam via Suriname & Venezuela	—	New-York via Haiti
El Libertador	17	Maracaibo, Aruba	17	Aruba, Maracaibo
Magallanes	17	Cristobal	18	Barcelona
Baralt	18	St. Kitts, St. Eust., Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Odysseus	—	Curaçao	18	Centraal Amerika
San Francisco	18	Cristobal	18	Le Havre
Miranda	18	Maracaibo	18	Maracaibo
Barneveld	19	Amsterdam	19	C'bal, C. del Pacifico
Medea	19	New-York via Haiti	19	Aruba, Maracaibo
Venezuela	20	Pto. Limon	20	Amsterdam, Hamburg
El Libertador	20	Maracaibo, Aruba	21	Aruba, Maracaibo
Atlas	20	N. Domingo, N. Haiti	21	Haiti, Domingo
Dalvangen	21	Paramaribo	21	New-Orleans
Luna	21	Maracaibo	21	N.-York via P. Cabello
Midas	—	Curaçao	21	Z. Domingo, Pto. Rico
Caracas	22	New-York	22	Aruba, Maracaibo
Baralt	—	Curaçao	22	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts.

Gouvernementsdokter.

Spreekuren:

elken dag, behalve Zondag:

8 -- 9 uur 's morgens

3,30 -- 4,30 uur 's middags.

Werfstraat hoek Bitterstraat, Scharloo.

Niewindtstraat No. 19, Otrabanda.

VOOR ALLE ZIEKTEN.

Dokter di Gobierno.

Ora di oficina:

tur dia, cu excepcion di dia Domingo:

Mainta di 8 te 9 or'

Merdia di 3,30 te 4,30 or'.

Werfstraat eskina Bitterstraat, Scharloo.

Niewindtstraat No. 19, Otrabanda.

PA TUR ENFERMEDAD.

2—2

Satyre en humor.

Genève.

Wanneer Genève vergadert, komt er zulk een menigte van diplomaten en staatslieden bijeen, dat men duizelt van de namen en niet uitgekeken raakt op de foto's der arriverende confererende, discussierende en in allerlei poses gekiekte deelnemers.

De staatkunde, en vooral de hogere staatkunde, moet wel iets ongemeen moeijlijks zijn, want de talloze samenkomsten met de eindeloze debatten in de ontelbare commissies en sub-commissies brachten heel wat meer teleurstelling dan voldoening.

En men gaat soms twijfelen. waren het wel steeds heuse staatslieden, die beslisten over de gang van zaken?

Bij welke vraag dan als vanzelf deze tweede rijst: telt de wereld, telt met name Europa wel zoveel staatslieden?

Men is nogal eens kwistig met het gebruik van dit woord.

Te kwistig.

Want evenals er veel sprekers zijn en slechts weinig redenaars, haalt het aantal staatslieden het op verre na niet bij dat der dichte drommen van politici.

Het is niet altijd gemakkelijk aan te geven, te minder, daar ook hier soms de schijn bedriegt.

Dit zou men in 't algemeen kunnen zeggen, dat de staatsman zijn stempel drukt op zijn tijd, ook al heeft hij niet steeds onmiddellijk succes, terwijl de politicus meer de man is van het ogenblik, van het snel verkregen en het snel verdwenen resultaat.

Soms faalt de staatsman, waar de politicus — schijnbaar althans — slaagt.

Intussen blijft het een gevaarlijk métier, want de fatale leus, dat het doel de middelen „heiligt", wordt daarbij maar al te veelvuldig in toepassing gebracht.

Willem Frederik van Eeden heeft zich eens zeer ongunstig en in drastische bewoordingen over den staatsman uitgelaten. Slechts voor Gladstone maakte hij een uitzondering.

Het was te weinig en daardoor te erg. Maar tegen te spreken valt niet, dat mannen als Cavour en Bismarck — om slechts twee der grootsten te noemen — lang niet altijd kieskeurig waren in het gebruik hunner middelen.

En ook, dat het bekende woord van Groen van Prinsterer: „Staatsman niet, Evangeliebelijder", voor menigen leider van volken in vroeger en later tijd, juist in omgekeerde zin moet worden verstaan.

Het huishoudboek.

„Schrijf jij altijd op wat je aan geld binnenkrijgt en wat je uitgeeft?"

„Ja ja, maar alleen in de eerste week van de maand."

„Waarom niet in de andere drie weken?"

„Dan laat ik opschrijven!"

Gevat.

Dokter (tot zeer lastige en ongeduldige patiente):

„Ja, mevrouw, zo gaat het niet langer. U vraagt te veel. Ik kan u niet opnieuw weer jong maken."

Patiënte: „Dat verlang ik ook niet. Het enige wat ik u vraag is te zorgen, dat ik oud word."

„En hoe gaat het uw zoon, de dokter, in zijn praktijk?"

„O, dat gaat best; hij kan zich zo zoetjes aan de weelde al permitteren, om af en toe tegen een patient te zeggen, dat hij niets mankeert."

Iemand had den hertog van Buckingham om diens voorspraak aan het Hof gevraagd. „Heer," zei de man, die 's hertogen hulp nodig had, „ik heb slechts God en u, die mij kunnen helpen."

„Als dàt zo is," antwoordde de hertog, „is het treurig met je gesteld; want juist God en ik, aan het hof bekommert men zich om ons twee het minst."

Waar ligt het verschil?

„Wanneer zullen Jan en An trouwen?"

„Ik ben bang van nooit!"

„Waarom niet?"

„Zij wil niet trouwen, voor hij zijn schulden heeft betaald, en hij kan zijn schulden niet betalen, als hij niet met haar getrouwd is."

„Herinner je nog die avond, dat ik je vroeg, mijn vrouw te worden?"

„Ja, schat."

'n Half uur zaten we hand in hand en je zei geen woord."

„Ik weet het nog, schat."

„Tja, dat was het gelukkigste uur van mijn leven."

Definitie.

„Wat is eigenlijk precies een begroting"

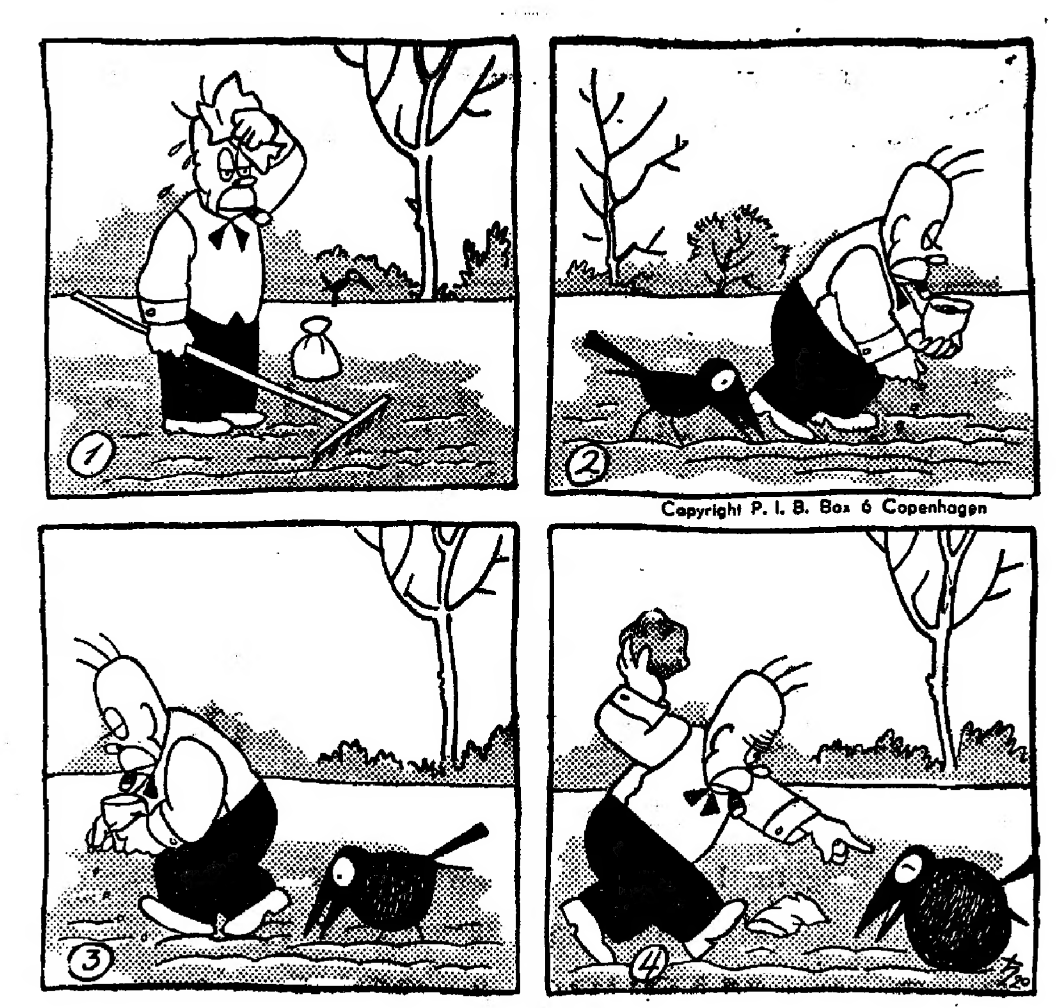
„ Een begroting is een methode, om je zorgen te maken vóórdat je je geld kwijt bent, in plaats van daarna."

Critiek.

Jong schilder: „Hoe vondt u mijn schiderijen op de tentoonstelling?"

Criticus: „Heel goed. Zelfs zó goed, dat ik honger kreeg, toen ik zag hoe natuurlijk je die spiegeleieren geschilderd had."

Schilder: „Spiegeleieren? Dat was een zonsondergang aan de Golf van Napels."

Adamson bezaait zijn akker.